

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

ΠΕΜΠΤΗ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 9

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῶν σχεδίων νόμου περὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Πρὸς τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θεσηκευμάτων Ὑπουργόν.

Κύριε Ὑπουργέ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἡμῶν 15μελῆς Ἀρχιερατικῆ Ἐπιτροπεία, ἐκπροσωποῦσα τὴν ὅλην Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καταρτισθέντα σχέδια Νόμου καὶ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς περὶ ρευστοποιήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. Σκόπιμον δ' ἐθεώρησε χάριν μεζονος ἀσφαλείας τῆς περιουσίας καὶ κρείττονος διαχείρισεως αὐτῆς, ἅμα δὲ καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Μοναχικοῦ βίου, νὰ καταρτίσῃ ἴδια σχέδια Νόμου καὶ συμβάσεως, ἅτινα καὶ διαδιδάξομεν Ὑμῖν.

Τὰ σχέδια ταῦτα χωρὶς ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τῆς δάσεως ἣν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας ἐθήκεν, ἤτοι τῆς διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ρευστοποιήσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, εἶναι συμφωνότερα ἐν ταῖς καθέκαστα λεπτομερείαις πρὸς τε τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰ θέσμινα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν μέχρι τοῦδε πρᾶξιν αὐτῆς.

Ὡς θὰ παρατηρήσητε, τὸ παραπεμπόμενον Ὑμῖν σχέδιον Νόμου τῆς Ἱεραρχίας καθιστᾷ μόνιμον διοίκησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ καταργουμένου Γεν. Ἐκκλῆσι. Ταμείου, ἣτις διασώζουσα κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν Ἱ. Κανόνων τὴν αὐτοτέλειαν αὐτῆς χρησιμοποιεῖ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς οὐχὶ ἀπλῶς πρὸς ρευστοποιήσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς διοίκησιν ἅμα καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας κατὰ τὰς λεπτομερεῖς ἐν τῷ σχεδίῳ Νόμου διατάξεις. Ἐκρίθη δὲ ἀπαραίτητος ὁ τοιοῦτος καθορισμὸς τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἵνα μὴ τυχὸν ἐκληφθῇ ὅτι παύει τοῦ λοιποῦ ὑφισταμένη καθ' ἑαυτὴν ἡ Μοναστηριακὴ περιουσία καὶ ὅτι ἀποξενουταί

ἡ Ἐκκλησία τῆς προσηκούσης αὐτῇ κανονικῆς ἐποπτείας.

Κύριος σκοπὸς παραμένει πάντοτε ἡ ρευστοποιήσις τῆς περιουσίας, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον σχέδιον νόμου ποιεῖται σαφεστέραν διάκρισιν τῆς ἐκποιήσιμου ἀπὸ τῆς διατηρητέας περιουσίας, δηλαδὴ καθορίζει σαφῶς ὅτι παραμένει ὁ Μοναχικὸς βίος καὶ ὅτι αἱ διατηρηθησόμενα Μοναὶ θὰ ἔχωσι τοιαύτην ὀρισθησομένην περιόχην, ὥστε νὰ ἀναδεικνύηται ἐμφανεστέρον ἢ ὑπαρξίς τῆς Μονῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ διάσωσις τοῦ Μοναχικοῦ θεσμοῦ. Ἰδιαιτέρως δ' ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι αἱ πρόσοδοι τῆς μελλούσης νὰ διατηρηθῇ κτηματικῆς περιοχῆς εἰς ἐκάστην Μονὴν θὰ συνυπολογίζωνται εἰς τὰς πρὸς συντήρησιν τῶν Μονῶν καὶ τῶν Μοναχῶν καταδλητέας δαπάνας.

Ἐπρονοήσαμεν προσέτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ ὅπως εἰς τὰς ἱστορικὰς Μονὰς ἀφεθῇ εὐρύτερα κτηματικὴ περιοχὴ ἵνα μὴ ποτε μειωθῇ σοβαρῶς τὸ παρά τῷ εὐσεβεῖ λαῷ ἀνέκαθεν ἀσκούμενον γόητρον τῶν Ἱερῶν τούτων σεμνωμάτων. Συμφώνως δὲ πρὸς τὸ ἔλον πνεῦμα τοῦ ἡμετέρου σχεδίου, οὐ μόνον ἡ ἐν τῷ μέλλοντι τυχὸν προσκτηθησομένη κτηματικὴ περιουσία θὰ παραμείνῃ ἀνεκποίητος, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιτρέπηται ἡ πρόσκτησις ἀστικῶν κτημάτων διὰ τῶν ἀθίκτων παραμενόντων κεφαλαίων τῶν Μονῶν πρὸς μεζονος ὄφελος αὐτῶν.

Σημειοῦμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς ἀφέθη σχεδὸν ὅλα ἤτο καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι τὸ Κέντρικόν Συμβούλιον, τελοῦν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἔχει ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ δύο ἕτερα Ἀρχιερατικὰ Μέλη καὶ εἶναι ἐξαμελές. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἡ τοιαύτη σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου ἐκρίθη ἀρμεδιωτέρα καὶ δικαιότερα ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε ἰσχύων Νόμος ΓΥΙΔ' σεβόμενος τὴν κανονικὴν Ἀρχὴν καὶ τὰ ἐντεῦθεν ἀπορρέοντα ἰδιαίτερα δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας, ἐν πενταμελεῖ Συμβουλίῳ ὤριζε τρία Ἀρχιερατικὰ καὶ μόνον δύο λαϊκὰ μέλη. Ὁ οὕτως καθοριζόμενος Ὄργανισμὸς ἐδρεύει οὐχὶ ἐν τῇ Τραπεζῇ, ἀλλ' ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ καταργουμένου Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρ-

χίαις παρά ταῖς Ἱ. Μητροπόλεσιν. Τοῦτο δὲ ἵνα εὐκρινέστερον παρασταθῇ ἡ αὐτοτέλεια τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ διατήρησις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐποπτείαν τὰ ἀρχαία αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἄλλως πᾶσα μετακίνησις τῶν ἀρχαίων θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνον ἀπωλείας ὡς συνέβη πολλάκις μέχρι τοῦδε καὶ δὴ διὰ τὰ ἀρχαία τῶν κατὰ τὸ 1833 διαλυθεισῶν Ἱ. Μονῶν.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς ἔδρας τῶν Συμβουλίων τοῦ ἡμετέρου σχεδίου πολλῶν μᾶλλον δικαιολογοῦνται, δεδομένου ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συγχωνευθῇ ὁ καθιστάμενος Ἀυτόνομος Ἐκκλησιαστικὸς Οἰκονομικὸς Ὄργανισμὸς μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἐντολοδόχου Τραπεζῆς.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Μονῶν, χωρὶς καὶ πάλιν ν' ἀπομακρυνθῶμεν τῶν δάσεων τοῦ ἡμετέρου σχεδίου, ὠρίσαμεν σαφέστερον τίνες συγχωνεύονται καὶ τίνες παραμένουσιν, ἐπιφυλάξαμεν δὲ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν Μονῶν δι' ἐκδόσεως ἐδικοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ ἐλήφθη πᾶσα πρόνοια περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημῆνι καλλιεργητῶν, ἀλλὰ ἄνευ σοδοκροῦ κλονισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, χάριν τῆς ἀνορθώσεως τῶν ὁποίων γίνεται καὶ ἡ νέα αὕτη ἐργασία. Ἐχόντες δ' ὑπ' ὄψει ὅτι τοῦλάχιστον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Νόμου καὶ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἐπάρκεια πύρου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μισθοδοτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ νέου τοῦτου ὀργανισμοῦ, μεταξὺ μὲν τῶν πύρων αὐτοῦ συμπεριλαμβομένων καὶ τὰ καθυστερούμενα κεφάλαια τῶν διαλυθεισῶν κατὰ τὸ 1833 Μονῶν, ὡς καὶ τὰ ἡμίση τῶν ἐσόδων τῶν Ἐξωκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν, καταλιπόντες τὰ ἕτερα ἡμίση ὑπὲρ τοῦ ἰδρυομένου Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὠρίσαμεν δὲ ἵνα μέχρι οὐ οἱ πόροι καταστῶσιν ἐπαρκεῖς διὰ τὰς μισθοδοτικὰς ἀνάγκας τοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καταβάλλῃ τὰ ἐλλείμματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἡμέτερον Κράτος μέχρι τοῦ 1909, ἔτους τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, κατέβαλλε πᾶσας τὰς δαπάνας τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ δὲ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν δὲν ἐπεδαρύνετο τὸ Κράτος διότι οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἦσαν ἐπαρκεῖς. Ἀφ' ὅτου ὁμως μετὰ τοῦ ἐνδόξου Βαλκανικοῦ Πολέμου προσετέθησαν αἱ Μητροπόλεις τῶν Ν. Χωρῶν καὶ ὑπερεδιπλασιάσθησαν αἱ δαπάναι τοῦ Ταμείου, τοῦτο ἐπεδαρύνθη διὰ νέων ὑποχρεώσεων, τὸ Κράτος κατέβαλλεν ἐκάστοτε ὠρισμένην ἐπιχορήγησιν ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις. Τὸ καθεστῶς τοῦτο ἀτυχῶς κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 17 8) βρίου 1927 Νομ. Δ)τος. Ἐκτοτε δὲ ἀκριδῶς χρονολογούνται αἱ μεγάλαι δυσχέρειαι τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, αἵτινες δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξακολουθήσωσιν.

Προκειμένου, τέλος, περὶ τῆς συμβάσεως τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, αὕτη παραμένει καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ σχεδὸν ἡ αὐτή, μετὰ μόνης τῆς ἐξῆς οὐσιώδους διαφορᾶς. Κατὰ ἀκριβεῖς ἡμῶν ὑπολογισμοὺς εὐρέθη ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν θὰ διαθέτῃ ὑπηρεσίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἰδρυομένου Ὄργανισμοῦ τοιαύτην, ἰδίως διὰ τὰς μισθώσεις κτημάτων, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐλαττώνονται, ὥστε νὰ δικαιολογητῇ τὸ ποσοστὸν διὰ τὰς μισθώσεις καὶ τὰς ἐκποιήσεις ± α)ο. Ὁρίσθη λοιπὸν ± α)ο μὲν ἐπὶ τῶν μισθώσεων ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ, β)ο δὲ ἐπὶ τῶν ἐκποιήσεων. Ἐπὶ πλεόν δὲ διὰ σχετικῶν διατάξεων ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα ὅπως διεξάγῃ ὠρισμένης ὑπηρεσίας ἄνευ ἰδιαίτερης ἀμοιβῆς τῶν ὀργάνων αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπιδαρύνηται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία.

Ταῦτα συνοπτικῶς ἐκτιθέμενοι ἐπὶ τῶν διαδιδασκομένων Ἰμὴν σχεδίων Νόμου καὶ Συμβάσεως, ἐπιλαμβάνομενοι δὲ τῆς εὐκαιρίας ὅπως καὶ αὐθις εὐχαριστήσωμεν Ἰμάς διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν δεικνύετε ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαιρητῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ θελήσητε νὰ υἱοθετήσητε τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες ἀπεκρυσταλλώθησαν μετὰ ἐμπεριστατωμένην μελέτην εἰς τὰ ἐπισυνημμένα σχέδια Νόμου καὶ Συμβάσεως, καὶ ὅτι διὰ τῆς διακρινούσης Ἰμάς δραστηριότητος θὰ καταστήσητε αὐτὰ Νόμους τοῦ Κράτους, ἄνευ μεταβολῆς τινος.

Ἐσχέτης πρὸς Κύριον

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται Ἀυτόνομος Οἰκονομικὸς Ὄργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ», ἐδρεύει δὲ ἐν Ἀθήναις, ἀποτελῶν ἴδιον Νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εἰς ὃ μεταβιβάζονται πάντα τὰ δικαιώματα τὰ διὰ τοῦ Νόμου ΓΥΙΑ' ἀναγνωριζόμενα ὑπὲρ τοῦ Νομικοῦ προσώπου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, καταργουμένου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Δ. Ε. Π. εἶνε, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁρισθησόμενα, α) ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ἐν γένει, β) ἡ ἐκποιήσις Μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ γ) ἡ συγχώνευσις Μονῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Δ. Ε. Π. κατὰ τοὺς ὅρους

παρόντος Νόμου υπάγονται α) ἅπαντα ἢ νῦν ὑφιστάμενη κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῶν Μονῶν, β) οἱ ἐπιπέσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 εἰς ταύτας ἀφιερωμένων περιουσιῶν, γ) τὸ ἀντίτιμον τῶν μέχρι τοῦδε ἠθρομένων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων Μοναστηριακῶν κτημάτων, ὅπερ δὲν κατεβλήθη εἰσέτι εἰς τὰς δικαιοσύνας Μονῶν, γ) ἢ περιουσία τῶν κατὰ τὸ 1833 διατεθειμένων Μονῶν, συγκαμμένη ἐκ κτημάτων, κεφαλαίων κ. τ. λ.

"Ἀρθρον 4.

Ὁ Δ. Ε. Π. διοικεῖται ὑπὸ ἐξαμελοῦς Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συγκαμμένου ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου, δύο Ἀρχιερατικῶν μελῶν, ἐνὸς ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Νέων χωρῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου δι' ἕνα ἔτος, δυναμένων νὰ ἐπανεκλεγῶσιν, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τοῦ Κράτους.

Μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν, τῶν τε Κληρικῶν καὶ τῶν Λαϊκῶν, συνεκλέγονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ μελῶν. Οἱ ἀναπληρωταὶ τοῦ τε Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Ἀρχιερατικῶν μελῶν συνεκλέγονται ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν περιουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου προεδρεύει τὸ ἔχον τὰ ἀρκετὰ μελῆ τῆς Ἀρχιερατικῆς Κληρικῶν μέλος. Ἐπιπροσέτι ὑπάρχει παρόντων τεσσάρων τῶν μελῶν, οἱ οἵσις ἀπαραιτήτως δύο Κληρικά. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἢ ὡς πρὸς τὸν Προέδρου.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον συνέρχεται ἀπαξ τῆς ἐπιπέσει ἑκάστης ἡμέρας, καθ' ἡμέραν κατ' ὥραν ὑπ' αὐτοῦ ὁρίζομενης, καὶ προσέτι δασάκις ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Εἰς τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Κ. Σ. παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 200 κατὰ συνεδριάσιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῆ τὰς 1000 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Εἰς τὸν ἑπιπέσει μὴ Συνοδικὰ μέλη χορηγεῖται τὸ Συνοδικὸν ἀποζημίωμα ἀνερχόμενον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιπέσει ἀποζημιώματος.

"Ἀρθρον 5.

Καθιστᾶται ὡσαύτως παρ' ἐκάστη Μητροπόλει, ἑπιπέσει μίαν ἢ πλείονας Μονῶν, Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Δ. Ε. Π. συγκαμμένου ἐκ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἑπιπέσει Προέδρου, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἐν περιουσία Πρωτοδικίου τοῦ Ἐπιπέσει τῆς ἑπιπέσει Μητροπόλεως, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν τῇ ἑπιπέσει

τῆς Μητροπόλεως Ὑποστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιπέσει τῆς ἑπιπέσει Μητροπόλεως. Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὡς Προέδρου, ἐξ ἐνὸς Ἐπιπέσει ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐπιπέσει, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς καὶ ἐνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιπέσει ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν.

Ἐν αἷς Μητροπόλεσι δὲν ὑπάρχει Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁρίζεται ὁ ἀντιπροσώπος αὐτῆς ἐν τῇ Τοπικῇ Συμβουλίᾳ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, μεριμνῶντος ὡσαύτως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ. Συμβουλίου.

Ἐν τοῖς Τ. Συμβουλίῳ, τοῦ Προέδρου κωλυομένου, προεδρεύει ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἀπαρτία δὲ ἀποτελεῖται παρόντων τριῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἢ ὡς πρὸς τὸν Προέδρου. Τὰ Τ. Συμβούλια συνεκλέγονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, εἰς δὲ τὰ μέλη αὐτῶν παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 100 κατὰ συνεδριάσιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῆ τὰς 500 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

"Ἀρθρον 6.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἐδρεύει ἐν τῇ ἑπιπέσει ὡς Καταστήματι τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου χρησιμοποιομένην κτιρίῳ. Ἡ ὑπηρεσία δὲ διεξάγεται δι' ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπιπέσει τὰ Τοπικὰ Συμβούλια ἐδρεύουσιν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων, χρησιμοποιοῦντα ὡς προσωπικὸν ὑπαλλήλους τῶν Ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ὑποδεικνυομένους ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν αὐτῶν καὶ ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

"Ἀρθρον 7.

Τὸ Κεντρ. Συμβούλιον ἀσκεῖ τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τῆς Ἐκκλ. Περιουσίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ δὴ, ἀποφασίζει:

- 1) Περὶ ἐκμισθώσεων καὶ ἐκποιήσεων Μοναστηριακῶν κτημάτων.
- 2) Περὶ τῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὁδοῦ καταλήψεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς Ἱ. Μονῶν ἢ διεκδικουμένων ὑπ' αὐτῶν καὶ δι' ἀποβολῆς τῶν κατεχόντων ταῦτα, καθ' ὅν τρόπον δικαιοῦται καὶ

τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὑποχρουμένων τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ Κεντρ. Συμβουλίου.

3) Περί ἐγέρσεως ἀγωγῶν, ἀποδοχῆς συμβιβασμοῦ, εἰσπράξεως εἰσοδημάτων, μισθωμάτων, ἀποζημιώσεων καὶ ἐν γένει πλήρους διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ παντὸς συναφοῦς δικαιώματος.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Κεντρ. Συμβούλιον ἀποφασίζει πρὸς τούτοις περὶ παντὸς θέματος, ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν ἐν γένει τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, δι' εἰδικῶν δὲ κανονισμῶν καὶ ἀποφάσεων καθορίζει τὴν ἐν προκειμένῳ ἐνέργειαν τῶν Τοπ. Συμβουλίων, περὶ ὧν κατωτέρω εἰδικώτερον καθορίζεται.

Εἰδικώτερον τὸ Κεντρ. Συμβούλιον ἀποφασίζει α) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν Ἱ. Μονῶν, ὑπερβαίνουσης τὰς 100.000 δραχμὰς· β) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μισθώσεων καὶ περὶ τῶν δι' εἰδικῆς συμφωνίας μισθώσεων ἀκινήτων ἢ ἐμπραγματίων δικαιωμάτων ἐπὶ τοιούτων, ὡσάκις τὸ ἐτήσιον μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς 30.000 δραχμῶν· γ) περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων περιουσιακῶν στοιχείων, ἢ τῶν μισθωμάτων ἐκμισθουμένων ἀκινήτων ἢ δικαιωμάτων τῶν Μονῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου· δ) περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ συμβιβασμῶν μετὰ τρίτων ὡσάκις τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν· ε) περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ὄρων, ὑφ' οὗς θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπισκευαὶ πρὸς συντήρησιν τῶν Μοναστηρίων, ὅταν ἡ σχετικὴ δαπάνη ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν· ς) περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε ἠπολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Τοπ. Συμβουλίου μετὰ γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Μονῆς· ζ) Ἐγκρίνει τὸν Ἀπολογισμὸν τῶν δαπανῶν διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησίας περιουσίας καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἐτέρου ζητήματος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῆς σχετικῆς συμβάσεως. Ὁ ἀπολογισμὸς ἀνακοινοῦται ἐκάστοτε τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ καὶ δημοσιεύεται ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

Ἄρθρον 9.

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει γενικῶν κανονισμῶν ὡς καὶ τῶν ὁδηγίων τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, προκηρύσσει καὶ ἐνεργεῖ τὰς πλειοδοτικὰς δημοπρασίας ἐκποιήσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Μονῶν, ἐκμισθώσεως τοιούτων ἢ δικαιωμάτων

ὡς καὶ τὰς μειοδοτικὰς τοιαύτας διὰ τὴν ἐπισκευὴν κτημάτων. Γνωμοδοτεῖ πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν ἀνωτέρω δημοπρασιῶν, διὰ τὴν πιστοποίησιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐπαύξισιν ἢ μείωσιν τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως εἰδικοῦ ἐκτιμητοῦ καὶ γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Μονῆς, ὡς καὶ περὶ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν.

2) Ἀποφασίζει α) Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν Μονῶν μὴ ὑπερβαίνουσῶν τὰς 100.000 δραχμὰς· β) Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν μισθώσεων καὶ περὶ τῶν δι' εἰδικῆς συμφωνίας μισθώσεων ἀκινήτων ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ τοιούτων, ὡσάκις τὸ ἐτήσιον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 30.000 δραχμὰς· γ) Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ὄρων ὑφ' οὗς θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπισκευαὶ ἐπὶ ἀκινήτων, ὅταν ἡ σχετικὴ δαπάνη εἴη κατωτέρα τῶν 10.000 δραχμῶν. Ἐπὶ ἀφύκτου ἀνάγκης δύνάται νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ ἄνευ δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν, ὡσάκις ὅμως ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 15.000 δραχμῶν· δ) Περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ πρακτικῶν τῶν μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἐπισκευῶν κτημάτων, ὅταν ἡ σχετικὴ δαπάνη εἴη κατωτέρα τῶν 20.000 δραχμῶν· ε) περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ συμβιβασμοῦ μετὰ τρίτων ὡσάκις τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν.

3) Ἀνακοινοῖ τὰς ἀποφάσεις ταύτας εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον. Τῶν συνεδριῶν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται λεπτομερῆ πρακτικά.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 7, 8, καὶ 9 καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Κεντρικοῦ καὶ Τοπικῶν Συμβουλίων προσπατεῖται πρότασις τῆς οἰκείας Μονῆς προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἵνα αὕτη ἀποφανθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς μὲν 10 ἡμερῶν προκειμένου περὶ μισθώσεων, ἐντὸς δὲ 30 ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἐκποιήσεων. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης εἰσάγεται ἢ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ μνημονευόμενα ἐκποιήσιμα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῶν Ἱ. Μονῶν δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ναοὶ μετὰ τῶν κτιρίων καὶ

σημάτων αὐτῶν, τὰ ἱερά ἀναθήματα καὶ κειμή-
λια καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀναγόμενα
καὶ βιβλιοθήκαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

*Ἀρθρον 12.

Ἡ περιουσία τῶν Μονῶν διαίρεται εἰς δύο κατηγο-
ρίας: α) εἰς διατηρητέαν καὶ β) εἰς ἐκποιήσιμον.
Ὁρίζεται δὲ διὰ Π. Δ. ἐφάπαξ ἐκδιδομένου, προτά-
σιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θεσηκευ-
μάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμ-
βουλίου, στηριζομένην ἐπὶ ἠτιολογημένης ὑποδείξεως
τῆς οἰκείας Μονῆς καὶ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου,
ἡ περιουσία παραμένουσα εἰς τὴν διαχείρισιν ἐκά-
στης Μονῆς, ὅση ἀπαιτεῖται ὡς ἀπαραίτητος πρὸς
τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν
καὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ προσκυνηματικῆς σημασίας
τῶν Μονῶν. Πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ἐκποιεῖται πρὸς μείζον
ἔλεος κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ καὶ τῇ σχετικῇ
ἐπιτάξει ὁριζόμενα. Τῆς ἐκποιήσεως δύνανται νὰ
προσθῶσιν ἄστικά κτήματα δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεν-
τρικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένης ἐπὶ ἠτιολογημένης
ὑποδείξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς οἰκείας
Μονῆς.

*Ἀρθρον 13.

Τὰ εἰς ἐκάστην Μονὴν ἐξειδικασμένα ὡς διατηρού-
μενα κτήματα, καλλιεργοῦνται ἢ ἐκμισθοῦνται ὑπὸ
τῆς Μονῆς. Αἱ ἐκ τῶν κτημάτων τούτων πρόσοδοι
ἀποσποῦνται εἰς τὴν Μονήν, ἥτις ὑποβάλλει εἰς τὸν
ἐπίσκοπον Ἱεράρχην προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν
τῆς ἐτησίως χρήσεως αὐτῶν καὶ πάσης ἄλλης προσό-
δου, μὴ ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Δ.Ε.Π.
Ἐν αἱ ἀνωτέρω πρόσοδοι δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς συν-
τηρῆσιν τῶν μοναχῶν, συμπληροῦν τὸ ὑπόλοιπον ἢ
τὸ πλεόν ἐπὶ τῆς Δ.Ε.Π.

Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἐσωτερικῆς λειτουργίας
τῶν Μονῶν θέλει κανονίσει Προεδρ. Διάταγμα ἐπὶ
τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν
Θησηκευμάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Δ. Ἱε-
ραρχίας Συνόδου.

*Ἀρθρον 14.

Ἡ ἐκποίησις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων γί-
νεται κατόπιν προηγουμένης ἀπογραφῆς καὶ ἀποτι-
μῆσεως ἐκάστου αὐτῶν διὰ δημοπρασίας ἐπὶ τῇ βί-
βλῳ τῆς γενομένης ἀποτιμῆσεως ὑπὸ μηχανικοῦ ἢ δύο
ἐμπειρογνομόνων.

*Ἀρθρον 15.

Τοῦ ὅλου τιμήματος, τὸ 1/3 τοῦλάχιστον, καταβάλλ-
εται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀγοροπω-
λείας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον δύνανται νὰ καταβληθῇ ἐν-

τὸς 10 ἐτῶν τὸ πολὺ, εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις, ἐπὶ τῷ
νομίμῳ τόκῳ. Πρὸς ἀσφάλειαν ἐγγράφεται ὑποθήκη
ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος.

*Ἀρθρον 16.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἄνευ δημοπρασίας ἐνεργεῖται ἐκποί-
ησις μοναστηριακῆς περιουσίας εἰς ἀκτήμονας αὐτο-
τοκαλλιεργητὰς πρὸς ἀπόκτησιν ἢ συμπλήρωσιν γε-
ωργικοῦ κλήρου συμφώνως τῇ ἀποτιμῆσει, τοῦ τιμή-
ματος καταβαλλομένου κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ
ἄρθρῳ ὁριζόμενα. Διὰ τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποί-
ησιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφαίνεται ὀριστικῶς μετὰ
πρότασιν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τὸ Κεντρικὸν
Συμβούλιον. Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα ἐφ' ὅσον
δὲν ἐπιτυγχάνεται ἱκανοποιητικὸν μίσθωμα διὰ δη-
μοπρασίας, δύνανται νὰ καλλιεργῶνται ὑπὸ τῶν
Ἱγουμενοσυμβουλίων, τῇ ἐγκρίσει τῶν Τοπ. Συμ-
βουλίων, δι' αὐτεπιστασίας ἐπὶ ἀποδόσει λογαρια-
σμοῦ.

*Ἀρθρον 17.

Δύνανται ἐπίσης νὰ γίνῃ ἐκποιήσις ἄνευ δημοπρα-
σίας κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα
καὶ δι' εὐσεβεῖς καὶ φιλανθρωπικούς ἐν γένει σκο-
πούς. Ἐὰν συντρέχῃ ἢ μὴ τοιαύτη περίπτωσις ἀπο-
φαίνεται τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον μετὰ σύμφωνον
γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Τοπικοῦ Συμβουλίου.

*Ἀρθρον 18.

Τὸ προῖόν τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῶν μισθώσεων
τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ὡς καὶ τὸ ὑπάρχον
χοῆμα τῶν Μονῶν κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ
Τραπέζῃ ἐντόκως πρὸς 8 ο)ο ἐπ' ὀνόματι τῆς δικαι-
οῦχου Μονῆς, ἐπενδυόμενον κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀπο-
φάσεις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου εἰς Ἐθνικὰ χρεώ-
γραφα ἢ διατιθέμενον ἐκάστοτε πρὸς ἀπόκτησιν ἄστι-
κῶν κτημάτων. Ἐπίσης κατατίθεται ἐντόκως παρὰ
τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τὸ ἐκ τῶν τοκομεριδίων τῶν
χρεωγράφων τῶν Μονῶν προῖόν. Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιή-
σεως μοναστηριακῶν κτημάτων κεφάλαια παραμέ-
νουσιν ἄθικτα ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων Μονῶν,
χρησιμοποιοῦνται δὲ μόνον οἱ τόκοι καὶ αἱ πρόσοδοι
ἐν γένει αὐτῶν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Δ. Ε. Π.

*Ἀρθρον 19.

Πόροι τῆς Δ. Ε. Π. εἶναι οἱ ἑξῆς:

- α) Τὸ μίσθωμα τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.
- β) Ἡ ἀξία τῶν προϊόντων τῶν δι' αὐτεπιστασίας
καλλιεργουμένων κτημάτων.
- γ) Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τῶν Μονῶν.
- δ) Αἱ πρόσοδοι τοῦ μέχρι σήμερον κεφαλαιοποιη-
θέντος ἀντιτίμου τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν κατὰ τὸ
1833.

ε) Αἱ πρόσοδοι τοῦ Μονοπωλείου κηρωδῶν ὑλῶν κατὰ τὴν σχετικὴν σύμβασιν.

ς) Τὸ ἥμισυ τῶν προσόδων τῶν ἐξοκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν, τῶν ἐχόντων εἰσόδημα ἄνω τῶν 25.000 δραχμῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Δ. Ε. Π.

ζ) Αἱ κρατήσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν μισθοδοτουμένων παρὰ τῆς Δ. Ε. Π.

η) Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι εὐσεβῶν.

**Ἄρθρον 20.*

Τὸ ἄρθρον 4 περὶ πόρων τοῦ ΓΥΙΑ νόμου καταργεῖται.

**Ἄρθρον 21.*

Αἱ πρόσοδοι τῆς Δ. Ε. Π. διατίθενται α) πρὸς συντήρησιν τῶν Μονῶν, τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου θέλει ὀρίζει κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν τῶν μοναχῶν, τῶν Μονῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἐτήσιον ποσόν, τὸ καταβλητέον εἰς ἐκάστην Μονὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν, συνυπολογιζομένων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν κατὰ τὸ 13 ἄρθρον προσόδων, ὡς καὶ τὸν μέγιστον ὀργανικὸν ἀριθμὸν μοναχῶν κατὰ Μονήν. β) Πρὸς παροχὴν τοῦ ἐπιδόματος τῶν Ἱεροσχωρῶν τῶν τε ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν ὀπωσθήποτε ἢ ἀποχωρησάντων ἢ ἀποχωρούντων τῆς ἐνεργοῦ ὑψηροσίας, λαμβανόντων τὰς αὐτὰς ἀποδοχάς, αἱ θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ. γ) Πρὸς παροχὴν τῶν Συνοδικῶν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς δικαιουμένους τοιούτων, πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δ. Ἱερῆς Συνόδου καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Μητροπόλεων, πρὸς καταβολὴν τῶν δαπανῶν τῆς γραφικῆς ὑλῆς αὐτῶν καὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων δαπανῶν τῆς Ἱερῆς Συνόδου καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτουμένων δαπανῶν. δ) Πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἱεροκρηστικῶν. ε) Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐνοριακοῦ Κλήρου, ὀριζομένην εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἐξ ὧν 3 ο)ο διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημερικοῦ κλήρου καὶ 2 ο)ο πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου ἀσφαλείας αὐτοῦ. ς) Πρὸς θεραπείαν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν, φιλανθρωπικῶν, καὶ κοινωφελῶν τοιούτων. ζ) Πρὸς καταβολὴν τῶν ἀπροβλέπτων Ἐκκλησιαστικῶν δαπανῶν. η) Πρὸς ἀπονομὴν ὑποτροφῶν διὰ διαγωνισμοῦ εἰς σπουδαστὰς τῆς Θεολογίας.

Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι καταβάλλονται κατὰ τὴν ἀναγραφείσαν σειράν προτεραιότητος καὶ ἐφ' ὅσον

ἐπαρκοῦσιν οἱ πόροι.

Μέχρις οὗ οἱ πόροι τῆς Δ.Ε.Π. καταστῶσιν ἐπὶ κεῖς διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἑδαφίοις α.β. τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθοδοτικῶν δαπανῶν, τυχὸν ἔλλειμμα καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς λογαριασμὸν τοῦ Κράτους.

**Ἄρθρον 22.*

Ἰδρύεται παρὰ τῇ Ἱερῇ Συνόδῳ Λογιστήριον πρὸς παρακολούθησιν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν, πρὸς ἔκδοσιν ἐντολῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἑκκαθάρισιν νομίμων δαπανῶν τῆς Ἐκκλησίας. Οὐδεμίαν ἐντολὴν δαπάνης ἐπιτρέπεται ἄνευ νόμου, ὀρίζοντος πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπιτελεστικῶν ἀποφάσεων.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Λογιστηρίου καὶ τὰ κατὰ προσωπικὸν αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Π. Δ., μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱερῆς Συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

**Ἄρθρον 23*

Ἀπασαί αἱ Μοναὶ αἱ ἔχουσαι ὀλιγωτέρους τῶν τριῶν Μοναχῶν συγχωνεύονται πρὸς ἄλλας Μονὰς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, ἔχουσας μεγαλύτερον ἀριθμὸν Μοναχῶν, ὀριζομένας δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Δύναται ὅμως οὗτος ἐπιβαλλομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγχωνεύσεως Μονῶν νὰ ὀρίσῃ ὡς κυρίαν Μονὴν τὴν τοὺς ὀλιγωτέρους μοναχοὺς ἔχουσαν, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ἱστορικὴν ἢ προσκοινωνικὴν σημασίαν.

Μητρόπολις ἔχουσα μίαν μόνον Μονὴν διατηρεῖ αὐτὴν ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ Μοναχῶν συμπληροῦσα αὐτὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἡ συγχωνευμένη Μονὴ ἀποβάλλει τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς προσωπικότητα καὶ καθίσταται Μετόχιον τῆς Μονῆς μεθ' ἧς συνεχωνεύθη, εἰς ἣν περιέρχεται αὐτοδικαίως ἡ περιουσία αὐτῆς καὶ ἡ καθίστανται μέλη αὐτοῦ καίως οἱ κανονικοὶ μοναχοὶ καὶ οἱ δόκιμοι τῆς συγχωνευομένης Μονῆς, τὰ δὲ κατὰ τὴν διοίκησιν Μετοχίου καὶ λειτουργίαν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ καθορίζονται ἐκαστοτε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης.

**Ἄρθρον 24.*

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως παρόντος νόμου ἑαστος Μητροπολίτης ὀφείλει ἀναφέρει εἰς τὴν Δ. Ἱερῆν Σύνοδον τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐπενεχτέας μεταβολάς, ὀρίζων ἀκριβῶς τὰς διατηρητέας καὶ συγχωνευτέας Μονὰς δι' ἐκείνην ἡμερολογημένης. Ἡ δὲ Δ. Ἱ. Σύνοδος ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ

Θρησκευμάτων τὴν ἔκδοσιν σχετικοῦ Πρ. Διατάγματος.

Ἐὰν Μητροπολίτης τις δὲν συμμορφωθῆ ἠὲ πρὸς τὸ ἄνωτέρω. ἢ Δ. Ἰ. Σύνοδος προβαίνει αὐτεπαγγέλτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τρομῆνου προθεσμίας εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον καθορισμὸν τῶν συγχωνευτέων καὶ διατηρητέων Μονῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἄνωτέρω διατάξεως περὶ συγχωνεύσεως αἱ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἰ. Συνόδου ἱστορικαὶ καὶ Μοναί, ἐπαφιεμένης ἐπακοῦς κτηματικῆς περιουσίας αὐτῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν.

ἈΡΘΡΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ

Ἄρθρον 25.

Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκ τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἰ. Μονῶν ἐξαιροῦνται μόνον αἱ Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἄρθρον 26.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ παρόντος Νόμου συνομολογεῖται σύμβασις μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Καὶ ὡς ἐκπρόσωπος μὲν τῆς Ἐκκλησίας θέλει ὑπογράψαι αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰ. Συνόδου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ὡς ἐκπρόσωπος δὲ τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁ Διοικητὴς αὐτῆς.

Ἡ Σύμβασις θέλει ἔχει ἐπὶ λέξει τὸν ἀκόλουθον τύπον:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἄρθρον 1.

Μεταξὺ α) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, β) τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ἐκπροσωποῦντος τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, καὶ γ) τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκπροσωποῦντος αὐτήν, συνομολογεῖται ἡ κατωτέρω Σύμβασις, κατὰ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Συμβάσεως εἶνε ἢ μᾶλλον ἀσφαλῆς διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὀφειστοποιήσις καὶ ἡ κατὰ τὸν διάμεσον χρόνον διαχείρισις τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ τε ὀφειστοποιήσις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Κεντρι-

κοῦ καὶ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων τῆς Δ. Ε. Π. μετὰ καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν κτημάτων διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς δρίζει ὁ Νόμος.

Ἄρθρον 4.

α) Περὶ τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως τούτων συντάσσεται πρωτόκολλον, ἐμφαίνον τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα, τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, καὶ τὴν θέσιν ἔνθα κείνεται ταῦτα καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν κατὰ στρέμμα, ἢ τετραγωνικὸν μέτρον, ἢ τετραγωνικὸν πῆχυν, καθὼς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν φυτείας καὶ οἰκοδομήματα, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, καὶ τὴν ὀλικὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἣτις θέλει χρησιμεύσει ὡς ἐλάχιστος ὄρος προσφορᾶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν.

β) Τὸ διὰ τὴν ἐκποίησην τῶν κινήτων ἀξίας ἄνω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν (ἀριθ. 15.000) Πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως καὶ περιγραφῆς δέον νὰ περιέχῃ ὅσον οἶόν τε λεπτομερεστέραν περιγραφὴν τῶν ἐκποιητέων κατ' εἶδος, ἢ ποσόν, τὴν ἀξίαν ἐκάστου τούτων καὶ τὴν συνολικὴν ἀξίαν.

γ) Τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν συνταξάντων αὐτὸ ἐμπειρογνομόνων ἢ τοῦ μηχανικοῦ πρὸς ἔγκρισιν πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἢ τὸ Τοπικὸν τοιοῦτον, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς διεξαχθησομένης δημοπρασίας. Μετὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν ἔλεγχον, τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο ἐν περιπτώσει ἐγκρίσεως, ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον, ἵνα προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν διακηρξέως δημοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ κτήματος· ἐν περιπτώσει δ' ἀπορρίψεως, διατάσσεται ἡ σύνταξις νέου Πρωτοκόλλου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Συμβουλίου. Ἐκτίμησις κτημάτων ἅπαξ ἐγκριθεῖσα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναληφθῆ. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῆ ἐκτίμησις δευτέρᾳ, ὅταν ὑπάρχωσι λόγοι ἀποχωρῶντες καὶ πείθοντες, οὗ εἰς τὴν πρώτην ἐκτίμησιν προσδιορισθῆ τιμὴ οὐσιωδῶς ἄνωτέρα ἢ κατωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, ἀλλὰ τοῦτο μετὰ ἡπολογημένην ἄδειαν τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διὰ τὴν ἐκποίησην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κτημάτων δημοπρασίαι, ὡς καὶ αἱ διὰ πᾶσαν μίσθωσιν, διεξάγονται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐνὸς τοῦλάχιστον ἀντιπροσώπου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται πάντοτε ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ ἑξαίρεσίμῃ, ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας, καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ

τῶν δημοπρασιῶν. Κατόπιν ἀδείας τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου δύναται ἡ δημοπρασία νὰ διεξαχθῇ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐὰν ἐκ δεδικαιολογημένης προτάσεως μέλους τινὸς προκύπτῃ ὅτι δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἐπωφελέστερος συναγωνισμὸς πρὸς διάθεσιν αὐτῶν. Χρέη κήρυκος ἐκτελεῖ ὁ δημόσιος κήρυξ ἢ κλητὴρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν δημοπρασίαν Εἰρηνοδίκην καταβάλλεται ὡς ἀμοιβή τὸ ἐν πέμπτον (1)5 τῆς κατὰ νόμον ὀριζομένης τοιαύτης διὰ τοὺς Συμβολαιογράφους, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντακοσίας (500) δραχμάς, ὡς καὶ τὰ ὀδοπορικὰ ἔξοδα.

Εἰς τὰ παριστάμενα κατὰ τὴν δημοπρασίαν μέλη τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑκατὸν (ἀριθ. 100) καὶ τὰ τυχόν ἔξοδα μεταβάσεώς των. Τὰ τοῦ κήρυκος δικαιώματα εἶνε τὰ αὐτά, οἷα καὶ ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διεξαγομέναις δημοπρασίαις.

Ἄρθρον 6.

Ἐκάστη δημοπρασία κηρύσσεται διὰ διακηρύξεως, συντασσομένης ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διακήρυξις δημοσιεύεται, ἐπιμελείᾳ τούτου, εἴκοσι (20) τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διενεργίας τῆς δημοπρασίας διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, ἐνθα κεῖται τὸ ἐκποιητέον κτήμα, εἰς τὸ δημοσιώτερόν μέρος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικὰ Καταστήματα, ἐὰν δὲ τοῦτο κεῖται εἰς χωρίον, καὶ δι' ὁμοίας δημοσιεύσεως εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς προθεσμίας περιληψίς τῆς διακηρύξεως δημοσιεύεται καὶ εἰς καθημερινὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσῆς ἢ τῆς ἐπαρχίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐὰν ἐκδίδωνται τοιαῦτα.

Ἡ διακήρυξις δεόν νὰ περιέχῃ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὰς ὥρας τῆς δημοπρασίας, τὸν τόπον ἐνθα αὕτη ἐνεργεῖται, τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ πλειοδότου περὶ τῆς καταβολῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν τοῦ δεκάτου (1)10 τοῦ ἐλάχιστου ὄρου τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ ἐκποιητέου κτήματος καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τῆς παρουσίας Συμβάσεως ὑποχρεώσεις, ἐπίσης δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν δόσεων καθ' ἕνα δέον νὰ καταβληθῇ τὸ ὅλον τίμημα, ἢ δὲ τοιχοκλήσεις ταύτης βεβαιούται δι' ἀποδείξεων τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἢ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα προσφορὰ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην, ἢ ὑποχρέωσις δ' αὕτη μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τοὺς ἀκολουθούτους καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Οὐδεὶς εἶνε δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἂν δὲν καταβάλλῃ τοῦλάχιστον τὸ δέκατον (1)10 τοῦ ἐλάχιστου ὄρου τῆς ἐκτιμῆσεως, ἐν ἐπαναλήψει δὲ τῆς δημοπρασίας τὸ δέκατον τοῦ ποσοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία τοῦ ἐκποιητέου κτήματος καὶ δὲν προσαγάγῃ κατὰ τὴν δημοπρασίαν τὸ περὶ τούτου Γραμματίον παρακαταθήκης, ἢ ἴσον χρηματικὸν ποσόν, ἢ χρεώγραφα Ἐθνικῶν Δανείων, ἢ Ὁμολογίας ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ ἀγοραῖᾳ τιμῇ κατὰ τὴν τῆς καταθέσεως ἡμέραν ἢ χρηματικὴ αὕτη κατάθεσις τοῦ τυχόν ἀνακηρυχθέντος ἀγοραστοῦ κρατεῖται ἀτόκως παρὰ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ συμψηφίζεται εἰς τὸ τίμημα.

Ἄν τις πλειοδοτῇ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, πρῶτον νὰ τὸ δηλώσῃ εὐθὺς κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν Πρακτικῶν καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρὸς τοῦτο νόμιμον πληρεξούσιον, ἄλλως θεωρεῖται καὶ ἐκλαμβάνεται αὐτὸς ὡς ἀγοραστής.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δημοπρασίας τὰ Πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος ταύτην Εἰρηνοδίκου, τῶν παραστάντων μελῶν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ τελευταίου πλειοδότου.

Ἄρθρον 8ον.

Αἱ μετὰ τὸ πέρας τῆς πρώτης δημοπρασίας προσφοραὶ, ὅπως γίνονται δεκταὶ δεόν νὰ εἶναι κατὰ 10 ο)ο (δέκα τοῖς ἑκατὸν) τοῦλάχιστον ἀνώτεροι τοῦ κατὰ ταύτην ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος, νὰ εἶνε ἔγγραφοι, νὰ περιέχωσιν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ ἐπὶ πλέον προσφερόμενον ποσόν καὶ νὰ συνοδεύωνται μετὰ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τῆς Συμβάσεως, ἐγγυήσεως, ἴσης πρὸς τὸ δεκατημόριον τῆς προσφορᾶς, παραδοθῶσι δὲ εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον ἐντὸς 25 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ πέρατος τῆς δημοπρασίας.

Ἡ δευτέρα ἐπανάληψις, ἢτοι ἡ τρίτη κατὰ σειράν δημοπρασία, ὑποχρεωτικῶς καθορίζεται ἐν τῇ διακήρυξίᾳ ὡς τελειωτικὴ. Ἡ ἐπανάληψις τῆς τελειωτικῆς ταύτης δημοπρασίας ἀπαγορεύεται, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἐὰν δοθῇ προσφορὰ κατὰ 20 ο)ο (εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν) τοῦλάχιστον ἀνωτέρω τοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ δημοπρασίᾳ ἀποτελέσματος καὶ συνοδεύεται μετὰ ἐγγυήσεως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τῆς Συμβά-

ως εντός 25 ημερών. Αί μέχρι σήμεραν υφιστάμεναι εκκρεμείς επαναληπτικαί δημοπρασίαι, θεωρούμεναι ως πρώται, επαναλαμβάνονται διά δευτέραν και τρίτην, τήν και τελειωτικήν φοράν, συντρεχόντων εν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους τοῦ ἰδίου άρθρου ὄρων.

Ἡ ἐγκρισις προσφορῶν οἰουδήποτε ποσοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀπαγορεύεται. Μετά τήν ἐνεργείαν τῆς δημοπρασίας ἀμελητῶς ὁ ἐνεργήσας τήν δημοπρασίαν Εἰρηνοδίκης ὑποβάλλει εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τὰ Πρακτικὰ ταύτης μετὰ: α) τῆς διακηρύξεως, β) τῶν ἐφημερίδων τῶν περιεχουσῶν τήν περίληψιν τῆς διακηρύξεως, γ) βεβαιώσεως ἐπισήμου, συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 τῆς παρούσης, τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς τοιχοκλήσεως τῆς διακηρύξεως καὶ δ) τοῦ Γραμματείου Παρ' ἡμετέρας, ἢ τῆς ἀποδείξεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας, περὶ καταθέσεως παρ' αὐτῇ τοῦ ἐν τῷ άρθρῳ 15 χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ Χρεωγράφου, ἢ Ὁμολογιῶν.

Ἐντός 25 ημερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ λήψεως τῶν Πρακτικῶν, τὸ Κεντρικὸν ἢ Τοπικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως αὐτῶν ἢ καὶ περὶ ἐνεργείας επαναληπτικῆς δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀνωτέρας προσφορᾶς, ἥτις δύναται νὰ δίδηται ἐντός τῆς 25ημέρου ταύτης προθεσμίας καὶ ὡς διὰ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται.

Ἐπουσιώδης παρατυπία τῆς δημοπρασίας οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ παράγει δικαίωμα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐγκρισις τῶν Πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος κοινοποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὑπ' εὐθύνην τῆς, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἐντός 10 ημερῶν ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῆς παραλαβῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Συμβουλίου, αὐτὰ ὀφείλουσιν ἐντός τριῶν (3) ημερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς εἴρηται ἀποφάσεώς των ν' ἀποστέλλωσι ταύτην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν,

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἀγοραστὴς ἐντός 10 ημερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς σύνταξιν τοῦ οἰκείου συμβολαίου μετὰ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, καταβάλλων τὸ τίμημα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως.

Ὁ ἀγοραστὴς ἀγνούμενος νὰ ὑπογράψῃ τὸ συμβολαίον ἐντός τῆς ὡς ἄνω δεκαήμερου προθεσμίας ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὰς δαπάνας τῆς επαναληπτικῆς δημοπρασίας καὶ τὴν τυχὸν προκλήψυσαν κατ' αὐτὴν διαφορὰν τοῦ τιμήματος ἐπὶ ἔλαττον.

Ἄρθρον 11.

Ἡ δημοπρασία επαναλαμβάνεται α) Ὅταν δὲν παρουσιασθῇ κατ' αὐτὴν πλειοδότης β) Ὅταν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀρηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰ Πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, εὐθύς μετὰ τὴν κατακύρωσιν γ.) Ὅταν ὁ ἀγοραστὴς δὲν προσέλθῃ πρὸς ὑπογραφήν τοῦ τῆς ἀγοραπωλησίας συμβολαίου ἐντός τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τῆς παρούσης ὁριζομένης προθεσμίας δ.) Ὅταν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας δοθῇ ἀνωτέρα προσφορά, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον δι' αὐτὸ (8) καὶ ε.) Ὅταν ἡ δημοπρασία ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Συμβουλίου, λόγῳ ἀσυμφόρου τῆς προσενεχθείσης προσφορᾶς ἢ παρ' αὐτοπίας. Διὰ τὰς επαναληπτικὰς δημοπρασίας ἐφαρμόζονται αἱ διατυπώσεις τῆς πρώτης δημοπρασίας.

Ἄρθρον 12.

Τὰ κηρύκεια δικαίωματα, τὰ τυχὸν ἔξοδα καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ δαπάναι τῆς δημοπρασίας (δημοσιεύσεως εἰς ἐφημερίδας, ἀμοιβαὶ προσώπων κ. λ. π.) βαρύνουσι τὸν πλειοδότην.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς μισθώσεις.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐκποίησης μεμισθωμένων κτημάτων συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν διάλυσιν τῆς μισθώσεως τοῦ μισθωτοῦ μὴ δικαιουμένου οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, εἰμὴ εἰς τὴν ἀνάλογον ἐκπτώσιν τοῦ μὴ δεδουλευμένου μισθώματος καὶ ἀναλόγου ἀποζημιώσεως διὰ τὰς τυχὸν ἐπὶ τοῦ μισθίου γενομένας ἐγκαταστάσεις, τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἀποσπασθῶσιν ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτῶν. Διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ μισθωτοῦ παρέχεται ἀνάλογος προθεσμία, ὡς πρὸς τὰς ἐν τῷ μισθίῳ ἐγκαταστάσεις τοῦθ' ὅπερ ἀναγράφεται ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως. Τὰ τοῦ τρόπου ἐκποιήσεως κτημάτων, ἐφ' ὧν ἰφίσταται ἐμπράγματον ἢ ἐμφυτευτικὸν δίκαιον, θέλει κανονίσει Π. Δ. ἐκδιδόμενον μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ. Ε. Π. Τῶν πολυτελῶς μεμισθωμένων κτημάτων δύναται ἡ ἐκποίησης νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ἂν τὸ προσφερόμενον τίμημα θὰ ἀποδίδῃ ἔτησίαν πρόσδοτον ὑπερδιπλασίαν τοῦλάχιστον τῆς καθωρισμένης διὰ τῆς ἰσχυούσης μισθώσεως ἐπὶ τῇ βάσει ὑπολογισμοῦ δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο.). Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ τὰ ἐμβατικά, τὰ ἐδοφονόμια καὶ τὰ ὅμοια τούτοις.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Δ. Ε. Π. ἔχει ἴδιον Λογιστήριον παρ' αὐτῇ

τηρείται ἴδιος γενικός λογαριασμός ἐξόδων διαχειρίσεως ἀναλυόμενος εἰς εἰδικούς καὶ βοηθητικούς τούτους.

2) Ὁ γενικός λογαριασμός τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως χρεοῦται μὲ τὰς ἐκτάκτους δαπάνας τῆς διαχειρίσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, τὰς ἐγκεκριμέλας ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλυτικώτερον χρεοῦται μὲ τὰς δαπάνας τῶν ἐπισκευῶν τῶν κτημάτων, μὲ τὰ ἔξοδα διεκδικήσεως καὶ ἐξακριβώσεως καὶ τὰ δικαστικά ἔξοδα.

3) Εἰς ἕτερον γενικὸν λογαριασμόν τηροῦνται ἀφ' ἑνὸς αἱ ἐκτελούμεναι πληρωμαὶ ἐκ τῆς ἐκληρώσεως τῶν σκοπῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῆς Δ. Ε. Π. ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐντολῶν τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐκκλησιαστικοῦ Λογιστηρίου, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ νόμου, καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν μισθμάτων τῶν κτημάτων, ἡ ἀξία ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν προϋόντων τῆς ἐτησίως παραγωγῆς αὐτῶν, ὅπως καὶ ἡ ἀξία ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἐτησίως παραγωγῆς τῶν ποιμνίων τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ γενικῶς ἀπαντες οἱ πόροι. Εἰς ἕτερον γενικὸν λογαριασμόν τηρεῖται ἀφ' ἑνὸς τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων ὡς ταῦτα ἀποτιμῶνται ἐν τῷ κτηματολογίῳ, ὡς καὶ αἱ εἰσπράξεις αἱ ἐν τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων προερχόμεναι καὶ γενικῶς διὰ πιστωχρεώσεων πᾶσαι αἱ μεταβολαὶ αἱ ἐπηρεχόμεναι ἐν τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ καταστάσει τῶν κτημάτων καὶ συνεπῶς ἐν τῷ κτηματολογίῳ.

4) Ἡ ὑπηρεσία δύναται περαιτέρω νὰ τηρῆ καὶ ὄσους ἄλλους λογαριασμούς γενικούς καὶ εἰδικούς κρίνη ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐνημερότητα τοῦ Λογιστηρίου τῆς.

ἄρθρον 15.

Τὸ προϋὸν τῶν ἐκποιήσεων παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας ὡς καὶ τὰ εἰσπραττόμενα ἐτήσια μισθώματα μετὰ τῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἐτησίως παραγωγῆς τῶν κτημάτων ὡς καὶ πᾶν ἄλλο οἰονδήποτε ἔσοδον προερχόμενον ἐκ τῆς ὡς εἴρηται περιουσίας μετ' ἀφαιρέσεως τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων δαπανῶν κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ εἰς ἴδιον λογαριασμόν καταθέσεων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Δ. Ε. Π. τηρούμενον καὶ ἐντόκος πρὸς ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν (80%) μέχρι τῆς ἐπενδύσεως αὐτοῦ ἀποφάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου εἰς Χρεώγραφα, ἅπαντα δέον ἅπαντα τῇ ἀγορᾷ τῶν νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπ' ὀνόματι ἐκάστης δικαιοῦχου Μονῆς ἢ μέχρι τῆς ἀγορᾶς ἢ ἀνεγέρσεως ἀστικῶν κτημάτων

ἐπ' ὀνόματι τῆς οἰκείας Μονῆς.

ἄρθρον 16.

1) Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ καὶ τῷ Τοπικῷ καταρτίζεται καὶ τηρεῖται εἰς ἴδιον τόμον ἢ τόμους δι' ἐκάστην Ἱερὰν Μονὴν Γενικὸν Λογιστήριον ἐν ᾧ ἕκαστον κτήμα κατέχει ἰδίαν σελίδα μετὰ περιγραφῆς αὐτοῦ, τῆς θέσεως ἐν ἣ καίτα, τῶν ὁρίων του, τῆς ἐκτάσεως, τῶν ιδιοτήτων του, τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας του, τῶν τυχόν ἐπὶ τούτου ὑφισταμένων βιωτῶν ἢ δουλειῶν κ.λ.π. καὶ πάσης μεταβολῆς ἀφορώσης τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος.

2) Τῇ αἰτήσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Τοπικοῦ οἱ ἀρμόδιοι φύλακες τῶν μεταγραφῶν ὀφείλουσι νὰ ἀναγράφωσιν ἄνευ τέλους ἐν τῷ οἰκείῳ φύλλῳ τοῦ οἰκείου τόμου τῶν βιβλίων μεταγραφῶν σημειώσιν ὅτι τὸ κτήμα περιλαμβάνεται ἐν τῷ Κτηματολογίῳ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. Ἡ παράλειψις ὁμοίως τῆς ἀναγραφῆς ταύτης οὐδεμίαν διὰ τὴν Τράπεζαν ἢ τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν καὶ τὴν τύχην τοῦ ἀκινήτου ἐπάγειται ἐπιβλαβὴ συνέπειαν.

3) Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ καὶ τῷ Τοπικῷ τηρεῖται ὁμοίως ἰδιαιτερος φάκελλος καθ' ἕκαστον κτήμα, περιλαμβάνων ἀπαραιτήτως ἐν εἰδικῷ Πίνακι περιγραφῆς τοῦ κτήματος ἀντίγραφον τῆς ἐν τῷ Γενικῷ κτηματολογίῳ οἰκείας τοῦ κτήματος σελίδος, μετὰ πάσης συμπληρωματικῆς πληροφορίας ἢ μεταβολῆς καθ' ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀφορῶσαν τὸ κτήμα, περὶ οὗ ὁ φάκελλος καὶ ὁ Πίναξ, ὡς καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας αὐτοῦ.

4) Τὸ Γενικὸν κτηματολόγιον τῆς Μοναστ. περιουσίας συμπληροῦται καὶ διὰ τῶν διεκδικουμένων ἢ ἀνακαλυπτομένων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας κτημάτων, ἐκτὸς τῶν τοιούτων ἅπαντα τυχόν ἠθελον ἀποκτήσει αἱ Μοναὶ κατὰ κυριότητα καθ' ἕνα ὅσον δῆποτε τρόπον μετὰ τὴν ἰσχὺν τῆς παρούσης συμβάσεως.

5) Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς ἀνηκόντων κτημάτων, οἰκοπέδων καὶ γαιῶν ἐνεργεῖται, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένων ἔξαιρέσεων, διὰ δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ ἢ δύο ἐμπειρογνομόνων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἢ Τοπικοῦ τοιούτου κατὰ μέτρον καὶ ἐκτίμησιν αὐτῶν.

ἄρθρον 17.

1) Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν εἰσπραξὴν δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως.

2) Αἱ ἐκποιήσεις, μισθώσεις καὶ ἐπισκευαὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Μονῶν ἐνεργοῦνται διὰ δη-

μοπρασίας, πλὴν τῶν διὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως καὶ τοῦ Νόμου καθοριζομένων ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων συμφώνως τῷ Νόμῳ ἀφ' ἐνὸς πρὸς ὀφειστοποιήσῃ τῆς Μοναστ. περιουσίας καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὴν ἐν γένει διαχείρισιν ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἂν ὠφέλω ὀρίζεται, μέχρις ἐκποιήσεως, ἢ Ἐθνικῆ Τράπεζα ἐναλαμβάνει τὴν μερίμναν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς διατεθησομένου προσωπικοῦ. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἐὰν κρίνῃ, ὅτι τὸ διατιθέμενον προσωπικὸν τυχὸν εἶναι ἀνεπαρκές, δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπέζης τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ, μὴ δυναμένης τῆς Τραπέζης νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο.

Ἄρθρον 19.

Ὡς ἀποζημιώσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παρ' αὐτῆς ἀναλαμβανομένην ἐργασίαν τῆς ἐκποιήσεως κλπ. τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, τὴν ἐποπτείαν αὐτῆς καὶ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς, μισθοὺς αὐτῶν, γραφικὴν ὕλην καὶ ταχυδρομικά, ὀρίζεται τὸ ἑξῆς ποσοστὸν, εἰσπρατιζόμενον ὑπ' αὐτῆς καθ' ἑξαμηνίαν, χρεώσῃ τῆς Μοναστ. περιουσίας:

α') Ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατὸν(3 00) ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν καὶ ἀκινήτων στοιχείων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

β') Ποσοστὸν τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν(4 00) ἐπὶ τῶν εἰσπρατιζομένων μισθωμάτων.

2) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐκτελῇ διὰ τῶν Ὑποκατακτῶν αὐτῆς ἀνευ εἰσπράξεως προμηθείας τινὸς κινήσεως κεφαλαίων τὰς καθ' ὅλου πληρωμὰς τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Δ. Ε. Π. θὰ χρεώσῃ ὅμως τὴν Μοναστ. περιουσίαν μὲ τὰς τυχὸν προμηθείας καὶ δικαιώματα μὲ ὅσα θὰ τὴν χρεώνουν ἕτεροι τυχὸν ὀργανισμοὶ μεσολαβόντες εἰς τὰς πληρωμὰς· ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἔχει Ὑποκατακτῆ, ἀλλὰ πάντοτε μετ' ἀπόφασιν ἐγκρίνουσαν τὰ ποσὰ ταῦτα τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει διὰ τῆς παρουσίας τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διεξάγῃ διὰ τῶν Νομικῶν αὐτῆς Συμβούλων τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Ὑποκατακτῶν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε ὕφισταμένας ἐκκρεμεῖς δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς μελλούσας τυχὸν νὰ γεννηθῶσι τοιαύτας, μὴ δικαιουμένων τούτων ἀποζημιώσεως ἰδιαιτέρας παρὰ τῆς Μοναστηρ. περιουσίας.

Ἄρθρον 21.

Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, πλὴν τῶν δικηγορικῶν, τὰ

ἔξοδα τῶν ἐπισιτατῶν ἢ φυλάκων τῶν κτημάτων τῶν Μονῶν βαρύνουσι τὰς περιουσίας ἐκάστης τῶν Μονῶν.

Ἄρθρον 22.

Ἡ διάρκεια τῆς παρουσίας συμβάσεως ὀρίζεται πενταετής, δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 23.

Ἄπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις καὶ αἱ διαφοραὶ, αἵτινες ἤθελον προκύψῃ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐρμηνείαν τῆς, εἴτε τὸ ἀντικείμενον τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι χρηματικὸν ἢ ἄλλο, θὰ παραπέμπωνται καὶ θὰ δικάζωνται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως μόνον ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς διατιθεῖται, ἢ δὲ ἀπόφασιν αὐτοῦ εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδικὸν μέσον.

Ἄρθρον 24

Ἡ παροῦσα σύμβασιν θέλει ἰσχύσει μετὰ τὴν ὑπογραφήν αὐτῆς εἰς, τριπλοῦν ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

- + Ὁ Ἀθηναίων ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος.
- + Ὁ Ἀνδριανουπόλεως ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- + Ὁ Ξάνθης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- + Ὁ Μαρωσίας ΑΝΘΙΜΟΣ
- + Ὁ Λήμων ΣΤΕΦΑΝΟΣ
- + Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ
- + Ὁ Κασσανδρείας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ.
- + Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ
- + Ὁ Μονεμβασίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ
- + Ὁ Ναυπλίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- + Ὁ Ἄρτης ΣΠΥΡΙΔΩΝ
- + Ὁ Παροναξίας ΙΕΡΟΘΕΟΣ
- + Ὁ Φθιώτιδος ΙΑΚΩΒΟΣ
- + Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΤΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ;

Παρ' ὅσα καὶ ἂν διακηρύσῃ ὁ ρωσικὸς σφετερισμὸς διὰ στόματος τοῦ ἐν τῇ ρωσικῇ πατριαρχικῇ ἐκκλησίᾳ τοποτηρητέουτος ἱεράρχου μετὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἐπισήμως ἐκδηλωθεῖσαν καὶ ὀσημέραι ἀπειλητικώτερον ὀγκουμένην παγκόσμιον ἐξέγερσιν κατὰ τοῦ διωγμοῦ τῶν μισοσεβίτων ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ, σύμπας ὁ κόσμος σήμερον εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίξῃ ὅτι ὁ διωγμὸς οὗτος εἶνε πραγματικὸς καὶ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ἀθάνατον ὑδρῖν κατὰ τῶν φυσικωτέρων δικαιωμάτων τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Καὶ δικμαρτύρεται ὁ κόσμος, κατὰ τῶν ἐν Ρωσίᾳ τερατοῦργουμένων διότι πρῶτην ψρᾶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐνεφανίσθη κράτος ριζικῶς, ἀμύγως καὶ ἐπισήμως ὀλιστικόν, κυριώτατον ὀδ-

γμα του ἔχον τὴν διὰ παντὸς μέσου διαίαν ἐξάλειψιν τῆς θρησκείας δι' ἐκριζώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Ἐν τούτῳ ἔγκειται τὸ πρωτοφανὲς τοῦ σημερινοῦ ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Σοβέτ θρησκευτικοῦ διωγμοῦ.

Ἐν τοῖς κύκλοις τῶν φιλοσοφούντων ἐπὶ τοῦ παραδοξοφανοῦς τούτου φαινομένου ἐξηγέθη καὶ ἡ γνώμη, ὅτι κύριος πταίστης διὰ τὸν τρομερὸν τοῦτον ἀντιχριστικὸν διωγμὸν δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ τσαρική ποιμαίνουσα Ἐκκλησία, διότι ἐπὶ τὸς ἐκατονταετηρίδας οὐδὲ μίαν κοινωνικὴν καὶ μωρφωτικὴν ὑπηρεσίαν προσέφερεν εἰς τὸν ρωσικὸν λαόν, καταστᾶσα δὲ παρατᾶτις καὶ συνεργάτις τοῦ τυραννικοῦ τσαρισμοῦ ἐκράτησε τὸν λαόν ἐν τῷ σκότει τῆς δεισιδαιμονίας μέχρι τοσοῦτου, ὥστε δεδικοιολογημένως νὰ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι καθ' ὄλον τούτον τὸν χρόνον ἡ ἐν Ρωσία θρησκεία ἦτο ἡ μαγεία, οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι τῆς λατρείας καὶ πᾶσα δεισιδαιμονία. Κατὰ τῆς τοιαύτης τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας διαγωγῆς ἐξωρισμένοι ὄντες οἱ μπολσεβίκοι, μόλις ὡς ἤρπασαν τὴν ἐξουσίαν τὴν πρώτην τῶν ἐπιθεσίων ἐστρεψαν κατὰ τοῦ ρωσικοῦ κλήρου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ προσέδουμένης θρησκείας, νομισθείσης ὡς ἐξυπηρευτικῆς τῆς μοναρχικῆς τυραννίας, τῆς κοινωνικῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐπὶ ζῆμια τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, κατ' εὐνόητον δὲ ψυχολογικὸν λόγον ἡ ἀκρότης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀναληγίας ἐπήγαγε τὴν ἀντίθετον ἀκρότητα τῶν κατὰ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μέτρων.

Ἡ γνώμη αὕτη δὲν εἶναι ἡ ὀρθή, ἢ, ἂν θέλωμεν ν' ἀκριβολογήσωμεν περισσότερον ἀπὸ ἐπόψεως ἐκκλησιαστικῆς δεοντολογίας, δὲν ἐξηγεῖ πλήρως τὴν ρωσικὴν πραγματικότητα.

Ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐν Ρωσία, ἀπὸ ἐπόψεως καθαρῶς ἰδεολογικῆς, δὲν ἐπραξεν ἐν πᾶσι τὸν καθήκον τῆς καὶ προσέκειτο πρὸς τὸ ἀπέλυτον μοναρχικὸν καθεστῶς εἰς τὸ ὅποιον καὶ ὑπεδουλώθη, εἶνε παντὶ που γνωστόν. Εἶχε δὲ τόσον μέγα κύρος ἡ Ἐκκλησία παρ' ὀλοκλήρῳ τῷ λαῷ τῆς ἀχνουδς ἐκείνης αὐτοκρατορίας, ὥστε θὰ ἠδύνατο καὶ τσάρους νὰ ἐκτοπίσῃ, ἐὰν ἐσκέπτετο γενναίως καὶ ὡς μόνον τῆς μέλημα εἶχε τὸ ἀγαθὸν τοῦ λαοῦ. Ταύτην ἀκριδῶς τὴν τεραστίαν τῆς δύναντιν φοβηθεὶς ὁ Μ. Πέτρος ἀντικατέστησε τὸν πατριαρχικὸν θεσμόν διὰ τοῦ συνοδοφανοῦς κολλεγίου, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος διηύθυνε κατὰ βούλησιν διὰ τοῦ «ὄφθαλμοῦ» του, ὡς ἀπεκάλεσε τὸν παρὰ τῆ Ἱ. Συνόδῳ παντοδύναμον καταστάντα ἐπίτροπὸν του. Δὲν εἶχεν ἕμως ἀπομείνει καὶ τελείως ἀδρανῆς ἡ διοικουσα Ἐκκλησία: διότι, ἂν ἡ κοινωνικὴ αὐτῆς δράσις δὲν ὑπῆρξεν ὅσον ἔπρεπεν εὐρεῖα, τὸ μωρφωτικὸν αὐτῆς ἔργον δὲν ἦτο ἀξιοκαταφρόνητον, καθ' ὅτι ἐπετρέπη εἰς αὐτὴν νὰ συστηματοποιήσῃ ἰδίαν θρησκευτικὴν παιδείαν ἀπὸ τοῦ κατωτάτου δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τῶν ἀνωτάτων Θεολογικῶν Ἀκαδημιῶν κατὰ τρόπον ἀξίον πολλοῦ θαυμασμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

ἡμερ. ἀπομηνία	ἡμέρ.	Ἑσθινὸν	Ἀπόστολοι	Εὐαγγέλια
2	γ'	Γ'	Ρωμ. ιγ' 11-18' 4.	Κυρ. Τυρινῆς
9	δ'	Δ'	Ἐβρ. ιβ' 1-10 (τῶν Ἀγίων)	> Α' Νηστειῶν
16	πλ. α'	Ε'	Ἐβρ. α' 10-β' 3	> Β' τῶν Νηστ.
23	πλ. β'	ΣΤ'	Ἐβρ. δ' 14 ε' 6	> Γ' Νηστειῶν
30	βαρῆς	Ζ'	Ἐβρ. στ' 18-20	> Δ' Νηστειῶν

Ἡ αἰτία τοῦ σημερινοῦ ἀντιθρησκευτικοῦ διωγμοῦ ἔγκειται οὐχὶ τόσον ἐν τῇ δράσει τοῦ ρωσικοῦ κλήρου, ὅσον ἐν αὐταῖς ταῖς ἀρχαῖς τοῦ κυβερνῶντος τὴν Ρωσίαν κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ὁ ἄρκος κομμουνισμὸς εἶνε, ἀπλοῦστατα, ὁ ἄρκος ὀλισμὸς. Δογματίζων ὅτι πνευματικαὶ ὑποστάσεις εἶνε ἀνύπαρκτοι, ὅτι μόνον ὁ ὀλικὸς οὗτος κόσμος ὑπάρχει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε μόνον σῶμα καὶ σκοπὸς του εἶνε ἡ ἐπὶ τῆς γῆς ὀλικὴ εὐημερία ἐπὶ τῆς ὀλικῆς πᾶς ἄνθρωπος ἔχει δικαίωμα, ὡς κακὸν μὲν χαρακτηρίζει μόνον τὴν ἐκ τῆς στερησεως τῆς εὐημερίας ὀλικὴν τῆς γῆτιν ζωὴς στερησίαν καὶ ἀθλιότητα, ὡς σωτηρίαν δὲ ἐκδέχεται τὴν ἀπ' αὐτῆς ἀπαλλαγὴν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ Χριστιανισμὸς ἀποτελεῖ ἀρδὴν ἀρνησίαν τοῦ ὀλιστικοῦ τούτου δόγματος, ἐπέρχεται ὡς φυσικὸν ἐπακολούθημα ἡ ἐκ παντὸς τρόπου ἐξαφάνισις αὐτοῦ ὡς ἄρκως ἀντιθέτου θρησκευτικοῦ συστήματος μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθυλιστικῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἰδεολογίας. Ὁ Χριστιανισμὸς ἀπαιτεῖ τοιαύτας εὐκαιρίας διὰ τὸ ἀπομον, ὥστε νὰ δυναθῇ τοῦτο νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν κοινωνίᾳ ἐλευθέρᾳ τελοῦσῃ ἐντὸς πνευματικοῦ κόσμου. Ὁ κομμουνισμὸς ἐπιδιώκει νὰ ἀναδαίξῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μάζαν ἐν κοινωνίᾳ μὴ ἐλευθέρᾳ ἐπὶ βάσει καθαρῶς μηχανικῆ καὶ ὀλιστικῆς, ὅπου ἀποκλείεται πᾶν συναίσθημα καὶ ἀγνοεῖται πᾶσα ἰδεολογία. Ὁ οἰκονομικὸς μηχανισμὸς τοῦ κομμουνισμοῦ δέον νὰ εἶνε τοιοῦτος, ὥστε πᾶς ἄνθρωπος νὰ κέκτηται καὶ ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἴσα πρὸς πάντα ἄλλον. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ «ἄπαντον» τοῦ κομμουνισμοῦ. Εὐρίσκονται λοιπὸν ἀντιμέτωποι δύο περὶ ζωῆς ριζικῶς ἀντίθετοι θεωρίαι, ὧν ἡ ἑτέρα ἀποκλείει τὴν ἄλλην. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπόψεως δὲν δύναται ἀμφότεροι νὰ συνυπάρχωσιν ἐν τῷ αὐτῷ κόσμῳ, πρέπει νὰ ἀφανισθῇ ὁ Χριστιανισμὸς, ἐντεῦθεν δ' ὁ ἀμειλικτος κατ' αὐτοῦ πόλεμος πρὸς ὀλοκληρωτικὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξορίαν, ἵνα ἀπομείνῃ μόνον αὐτὸς τοῦ κόσμου κύριος. Τὰ μέσα, δι' ὧν ὁ κομμουνισμὸς ἀγωνίζεται νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἀναγράφονται ἐκάστοτε ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» εἶνε προῖόντα ἀδιαλείπτου συστηματικῆς μελέτης καὶ διὰ τὴν σατανικότητα τῶν προκαλοῦσι κατάπληξιν.

Νὰ καταστῇ ἕμως τοῦ κόσμου κύριος δὲν θὰ δυναθῇ, διότι παραγνωρίζει τοῦτο τὸ στοιχειῶδες: ὅτι κέντρα ἔχει τὸ πρὸς ὅ λακτίζει καί, κατ' ἀκολουσίαν, δὲν θὰ

εἶνε τοῦτο, τὸ ὅποσον θὰ ἀποκάμῃ. Εἶνε ἀνεκρίζωτος, μάλιστα διὰ τῆς θείας, ἢ θρησκείας ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἐτι μᾶλλον δὲ συμφυῆς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν εἶνε ἡ θρησκεία ἢ χριστιανική, διότι ἀποτελεῖ ἀξίωμα πλέον τὸ πρὸ πολλῶν αἰῶνων ὑπὸ φιλοσόφου διανοίας λεχθὲν ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε φύσει χριστιανική.

Δὲν θὰ ἐκρίζωθῇ λοιπὸν ἡ θρησκεία καὶ ἐτι ὀλιγώτερον ὁ Χριστιανισμὸς ὑπὸ οἰαδήποτε τοῦ κομμουνισμοῦ πλήγματα. Ὅτι δὲν εἶνε ὅλως ἀζήμιος ἢ ἀντιχριστιανικὴ αὕτη τοῦ κομμουνισμοῦ δρᾶσις, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ πολλὰς ψυχὰς, εἶνε, δυστυχῶς, βέβαιον, καὶ εἰς τοῦτο καλεῖται ν' ἀντιδράσῃ ἢ χριστιανικὴ ἐπιστημονικὴ ἀπολογία. Ὅτι ὅμως μετὰ τὴν ὀσσηδῆποτε διαρκείας δοκιμασίαν τυχόν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ τοῦτου τοῦ σήμερον θρησκευτικῶς ἐκστανισμένου καὶ καθυδριζομένου λαοῦ θὰ ἐκπηδήσῃ μίᾳ πρωτοφανῆς εἰς τὰ χρονικά τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναγέννησις, ἀποτελεῖ βεβαιότητα ἀκράδαντον διὰ τοὺς ἔχοντας τῆς φύσεως αὐτοῦ πείραν.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὡς ὁ κ. Ἀχ. Κύρου, χαρακτηρίζων ἐν τῇ «Ἐργασίᾳ» ἐν ὠραίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ προορισμὸς τῶν πολεμικῶν βιβλίων» τὴν μεταπολεμικὴν φιλολογίαν, τὴν σχετιζομένην πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἐντυπώσεις τῶν πολεμιστῶν, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀναπτυχθέντα καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν του ἐκδηλωθέντα εὐγενῆ συναισθήματα, γράφει, σὺν ἄλλοις, ὅτι «ὅταν θὰ ἀνοίγουν μεθαύριον οἱ νέοι τὰ βιβλία τοῦ Ρέμαρκε, τοῦ Ντορξελές, τοῦ Χόντσον, τοῦ Σέριφφ, τοῦ Μπαρμπύς, τοῦ Ρέν, θὰ ἴμποροῦν νὰ καταλαμβάνωνται ἀπὸ τὴν γόνιμον ἐκείνην συγκίνησιν πού ἐμπνέει τὰ ὠραιότερα, τὰ εὐγενέστερα ἀνθρώπινα αἰσθήματα: τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, ἀδιάφορον ἂν εἶνε Γερμανὸς ἢ Γάλλος, Βούλγαρος ἢ Ἕλλην, τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν εὐλάβειαν πρὸς τοὺς μεγάλους νεκροὺς τοῦ πολέμου, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὴν πολύτιμον ζωὴν των, ἔχυσαν τὸ ἀκριβὸν των αἷμα, ἐθυσίασαν καὶ ὄνειρα καὶ νεανικά σχέδια καὶ ἐνθουσιασμοὺς καὶ ἔρωτας εἰς τὸ καθῆκον, τὴν θαυμασίαν φιλίαν, ἢ ὅποια ἀνεπτύσσετο μετὰ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸ χαράκωμα καὶ τὴν μάχην, τὴν στωϊκὴν ἐκείνην αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν, ἢ ὅποια ἦτο ἀκόμη πλέον ἀξιοθαύμαστος διότι τῆς ἔλειπε τελείως ἡ γοητεία τῆς δόξης...» Ἐν τούτοις μετὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀνθρωπότης ἔχασε τὸν δρόμον τῆς, καὶ ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἀποτελεῖ μίαν ἀγωνιώδη προσπάθειαν ἀναζητήσεως τῆς ἀπολεσθείσης ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἰσορροπίας. Ἡ ἀπώλεια αὕτη, ὀφειλομένη εἰς τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ἀφύπνισιν τῶν ἀγριωτέρων ἐνστικτῶν, παρεμόρφωσε τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς σκέψεις καὶ παρέχώρησε τὸ κράτος εἰς τὸν ταπεινότερον ὕλισμόν... «Καὶ ἡ ἀνθρωπότης, μαινομένη διότι δὲν ἴμπορει πάλιν νὰ εὕρῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ τὸν δρόμον τῆς, χρησιμοποιεῖ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ ῥίψῃ ὅ,τι εὐρίσκει ὀρθὸν ἐμπρὸς τῆς, διὰ νὰ καταστρέψῃ μὲ φθόνον ὅ,τι ἀφῆκαν ὠραῖον αἰ παρελθοῦσαι γενεαί, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ κατορθῶνῃ νὰ στήσῃ τίποτε ἄλλο καλλίτε-

ρον εἰς τὴν θέσιν τῶν ναῶν καὶ τῶν βωμῶν πού κατέρωσαν». Ἀπὸ μερικῆς θαυμασίας περικοπᾶς τῶν περιφημοτέρων ἔργων τῆς μεταπολεμικῆς αὐτῆς φιλολογίας, τὰς ὁποίας παραθέτει ὁ συγγραφεὺς, προκύπτει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ συμπέρασμα ὅτι «αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γείνη, δὲν πρέπει νὰ γείνῃ» — δῆλα δὲ «δὲν θὰ ξαναγείνη πειὰ ποτὲ τέτοιο μεγάλο ἔγκλημα», ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἀγωνιώδες ἐρώτημα τῆς πολεμησάσης γενεᾶς «ποῦς θὰ προφυλάξῃ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν μας» πού δὲν θὰ γνωρίζουν διόλου ὅποια φρίκη εἶνε ὁ πόλεμος ἢ ἀπάντησις εἶνε αὐτὰ ταῦτα τὰ πολεμικὰ βιβλία. «Αὐτὰ θὰ μείνουν—λέγει ὁ σ.—ὡς κειμήλια ἱερά, τῆς πλέον δυστυχισμένης ἴσως γενεᾶς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ὡς μία αἰωνία προειδοποίησις, ὡς ἕνας ἄσβεστος φάρος, φωτίζων τὴν εἰκόνα τῆς μεγαλειτέρας δυστυχίας καὶ φρίκης, ὡς ὁ πολυτιμότερος ἴσως βοηθὸς τῶν πραγματικῶν ἀνθρώπων πού θὰ συνεχίσουν πάντοτε τὰς προσπάθειάς των, διὰ νὰ διατηρήσουν παγίαν καὶ ἀδιατάρακτον τὴν εἰρήνην, νὰ καταστήσουν ὠραιότεραν καὶ εὐγενεστέραν τὴν ἐννοίαν τῆς πατρίδος, νὰ ἀποδώσουν τὴν χαμένην εὐτυχίαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ λόρδος Dickinson.

Ὁ τόσο καὶ παρ' ἡμῖν συμπαθῶς γνωστὸς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου διεθνούς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐντιμότητος ἄγγλος εὐπατριδῆς sir Willoughby Dickinson προήχθη πρότινος ἐπαξίως εἰς λόρδον τοῦ Painswick ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τῆς διεθνούς εἰρήνης, καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς διεθνούς χριστιανικῆς φιλίας. Αἱ ὑπηρεσίαι του ὑπῆρξαν μεγάλαι καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ, ἰδιαίτατα, εἰς τὴν παγκόσμιον διεθνή ὀργανωσιν, τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ ἐμφυχωτῆς καὶ εὐγενέστατος Γενικὸς Γραμματεὺς. Πάντες οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον γνωρίσαντες αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀποτελοῦντες τὰ ἔθνικὰ συμβούλια τῶν βαλκανικῶν χωρῶν τῆς ἐν λόγῳ διεθνούς ὀργανώσεως θεωροῦσιν ἰδίαν ἑαυτῶν τὴν εἰς τὸν λόρδον Dickinson ἀπονεμηθεῖσαν δικαιοτάτην τιμὴν.

Καὶ τὰ δύο.

Ἀνεγράψαμεν ἤδη ὅτι οἱ μπολσεβίκοι παραδίδουσιν εἰς τὴν πυρὰν τὰς ἱεράς εἰκόνας κατὰ φορτία. Ἐπειδὴ ὅμως μετὰξὺ τῶς εἰκόνων διακρίνουσι καὶ ἔργα ἀτιπροσωπεύοντα μεγάλην ἀξίαν, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀξία αὕτη δύναται νὰ μεταφρασθῇ εἰς χρυσὸν τοῦ ὁποίου τόσῃ ἀνάγκην ἔχουσιν οἱ εἰκονοκλάσται, διὰ τί τάχα νὰ παραδίδωσι καὶ αὐτὰς εἰς τὰ φλόγας ἀφοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ τὰς μεταβάλωσιν εἰς πηγὴν χρυσοῦ δροσισμοῦ. Ποιήσαντες λοιπὸν συλλογὴν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων εἰκόνων, ἀφοῦ τὰς ἐξέθηκαν ἐν Βερο-

λίνω καὶ ὄπου ἀλλαχοῦ, διεβίβισαν εἰτα αὐτὰς πρὸς μίαν ἀγγλικανικὴν ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Sir Martin Gonwoz, καὶ πωλοῦσιν αὐτὰς εἰς τοὺς εἰκονοφίλους συλλέκτας. Ἐς τῶν εἰκόνων τούτων ἄλλαι μὲν ἀνήκουσιν εἰς παλαιὰς γνωστοτάτας σχολὰς τοῦ Νόβγοροδ καὶ τοῦ Ποσκώφ, ἄλλαι δὲ προέρχονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱε' αἰ. ὅποτε ἤμασαν διάσιμοι ρῶσοι καλλιτέχναι οἷος ὁ Ρουμπλιώφ· ἄλλαι δὲ ἀνήκουσιν εἰς τὴν σχολὴν Στρόγανωφ τῆς ἰς' ἑκατ. Ἐν τῇ ἐν λόγῳ συλλογῇ ὑπάρχουσι καὶ ἀντίγραφα θαυμάσια τῶν διασημοτέρων καὶ πολυτιμότερων ρωσικῶν εἰκόνων, οἷαι ἡ τῆς Παναγίας Βλαδιμίρσκαγιε, ἀποτελοῦσα τὸ παλλάδιον τοῦ ρωσικοῦ ἔθνους, ἡ Ἁγία Τριάς τοῦ Ρουμπλιώφ κλ. Τοιοῦτοτρόπως καὶ αὐτοὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ «φόρου», καὶ θησαυρολογοῦσι διὰ τῆς ἀποπομπῆς των, πολεμοῦντες τὸν Χριστιανισμόν «μὲ τὸ ἀζημίωτον»...

Μαθήματα.

Ἐκ στατιστικῆς τῶν κατὰ το λήξαν ἔτος γενομένων δωρεῶν καὶ καθ' ὅλου εἰσφορῶν διὰ σκοποῦς φιλανθρωπικῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀμερικῇ εὐαγῶν ἰδρυμάτων πληροφоруμένα ὅτι αὐταὶ ἀνήλθον εἰς δολλάρια 2.450.720.000, ὑπερβάσαι τὰς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους κατὰ δολλ. 120.120.000. Αἱ προσφοραὶ ἐγένοντο διὰ τρεῖς κυριωτέρους σκοποῦς: θρησκευτικούς, ἐκπαιδευτικούς καὶ φιλανθρωπικούς, τὸ δὲ μεγαλειότερον αὐτῶν μέρος διετέθη διὰ σκοποῦς θρησκευτικούς Ἀξία προσοχῆς εἶνε ἡ τάσις πρὸς παροχὴν δωρεῶν ἐν ζωῇ μᾶλλον ἢ μετὰ θάνατον, τῶν δωρεῶν δὲ τὰ 70 ο)ο προήλθον ἐξ ἀνθρώπων ὑπερβάντων τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των· οἱ δωρεοδοταὶ τῆς ἡλικίας 30—50 ἐτῶν ὑπολογίζονται εἰς 18 ο)ο, ἐνῶ οἱ τῆς πέραν τῶν 70 ἐτῶν εἶνε μόλις 12 ο)ο. Το μείζον τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως δωρεῶν προορίζεται διὰ τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Κολλέγια. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς καὶ μόνος ἀμερικανός, ὁ Τζαίημς Κῶζενς, διέθεσεν ὑπὲρ τῆς υγείας τῶν παιδιῶν δέκα ἑκατομμύρια δολλάρια, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο δαπανηθῇ ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας· ἄλλος δὲ τις, ὁ Μόρις Φώλκ, διέθεσεν ἄλλα 10 ἑκατ. δολλάρια πρὸς ἴδρυσιν φερωνύμου Ἰνστιτούτου διὰ σκοποῦς θρησκευτικούς, ἐκπαιδευτικούς καὶ φιλανθρωπικούς. Ἀναγράφομεν ταῦτα ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων πλουσίους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μὴ εὐπόρους. Διὰ τὰ διδασθῶσι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὅτι πρέπει ἕκαστος κατὰ δύναμιν νὰ δίδῃ, καὶ πῶς καὶ πρὸς ποίους σκοποῦς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν σχεδίων νόμου περὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ τῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Τραπέζης ἡ Ἀρχιερατικὴ Ἐπιτροπεία ἐπελήφθη τῆς μελέτης ἐτέρων ζητημάτων, οἷον τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν Μονῶν, εἰσηγουμένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Μελετίου, τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, εἰσηγουμένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισσαυρίας Εἰσηναίου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικονομίας, εἰσηγουμένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἰεζεκιήλ, καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου, μετὰ σχετικὰς συζητήσεις ἐν τῇ Ἐπιτροπείᾳ, ἀνειέθη εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Θεσσαλονίκης καὶ Σπάρτης ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, μετέχοντος καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, μελετήσωσι τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σχεδίου Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ γνωρίσωσι ταύτας τῇ ὀλομελείᾳ τῆς Ἐπιτροπείας. Συνελθούσα δὲ αὕτη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔλαβε γνώσιν αὐτῶν καὶ συνεζήτησεν ἐπ' αὐτῶν, προβάσα εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις, μὴ ἀπομακρυνόμενας τῶν ἀπόψεων τῆς Ἱεραρχίας. Ἐλπίζεται ὅτι τὴν προσεχῆ Ἑβδομάδα θὰ λήξῃ ἡ μελέτη τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ ὅτι θὰ ὑποβληθῇ οὕτως εἰς τὴν Βουλὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ, ΠΟΛΕΩΣ

Μετ' εἰσηγήσιν τῆς Α. Θ. Π. πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἥτις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πατριάρχου μέλλει νὰ συντάξῃ καὶ ἐκδώσῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους Ἐπιτηρίδα τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Θρόνου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Ἀποστόλου Βιρναβα» δημοσιεύεται ὑπόμνημα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐπιτόπιον κυβερνήσιν διὰ τὸ ζήτημα ἀποικισμοῦ Ἀρμενίων ἐν Κύπρῳ. Ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν ἐκ νεωτέρων ἐκ τῆς νήσου εἰδήσεων, ὁ Κυβερνήτης Κύπρου ἐν τῇ εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν τοῦτο ἔγγραφο ἀπαντήσῃ του διεβεβαίωσε τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅτι τὰ περὶ ἐγκαταστάσεως Ἀρμενίων φημολογηθέντα δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ γνωστὸς ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς τῆς

κρίσεως κόμης Β. Κοκοβτσόφ ἐδημοσίευσεν ἐν τινὶ τῶν τελευταίων τευχῶν τῆς «Revue des deux Mondes» πραγματείαν ἐνδιαφέρουσαν περὶ τῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμῶν τῶν Σοβέτ.

— Ὁ γνωστὸς Ρῶσσοις οἰκονομολόγος κ. Σάμσοβιτς συνέστησε πρὸς τὰ Σοβιέτ ὅπως, προκειμένου ἐγκραθιδυθῆ ὀριστικῶς τὸ κομμουνιστικὸν πολίτευμα ἐν Ρωσίᾳ, τὸ Κράτος ἀποφασίσῃ ἐφεξῆς ὀριστικῶς νὰ παραλαβῆ ἢ πάντα τὰ παιδιά εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησίν των καὶ τὰ ἀνατρέφῃ τὸ ἴδιον. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ὁ κ. Σάμσοβιτς συνιστᾷ τὸν χωρισμὸν τῶν τέκνων ἐκ τῶν γονέων των. Ὁ οἰκονομολόγος τινίζει ἐν τῷ πρὸς τὴν Σοβιετικὴν κυβέρνησιν ὑπομνήματί του ὅτι τὸ τὸ κομμουνιστικὸν πολίτευμα δὲν πρέπει τὰ τέκνα νὰ θεωρῶνται ὡς «περιουσία» τῶν γονέων των, ἀλλὰ ὅσπερ νὰ θεωρῶνται ὡς περιουσία τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀναλαβῆ τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Σάμσοβιτς συνιστᾷ ὅπως τὰ βρέφη χωρίζονται ἐκ τῶν γονέων των καὶ ὅπως ταῦτα εἰσάγονται εἰς σοβιετικὰ κρατικὰ βρεφοτομεῖα καὶ κατοκιν εἰς σοβιετικὰ σχολεῖα. «Ἐὰν τοῦτο γένηται», λέγει ὁ οἰκονομολόγος, καὶ μέλλουσαι Ρωσικαὶ γενεαὶ ὄχι μόνον θὰ εἶναι σωματικῶς τελειότεραι, ἀλλὰ καὶ θὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν κοινωνίαν ἀπηλλαγμένοι πάσης ψευδοῦς ἰδέας περὶ ὑποχρεώσεων τῶν τέκνων των πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν. Ἄπ' ἐναντίας, θὰ γνωρίζουν τὸ Κράτος ὡς τὸν μόνον πατέρα των».

— Ἠγγέλθη εἰς τὸν τύπον ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ὁ Ματθαῖος Πατριάρχης Σερβίας παρεκάλει τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ὅπως ἀπὸ κοινοῦ προβῶσιν εἰς διαβήματα πρὸς σωτηρίαν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ διωγμοῦ. Ἐν Βερολίῳ μεγάλη συνεκροτήθη διαδήλωσις διαμαρτυρίας κατὰ τῶν Σοβέτ. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτὴν αὐτῆς ὅπως ὑποβάλῃ εἰς Λονδίνον ἔκθεσιν περὶ τῆς γενικῆς ἐν Ρωσίᾳ θρησκευτικῆς καταστάσεως. Ἀπέναντι τῆς στάσεως ταύτης τοῦ διεθνοῦς χριστιανικοῦ κόσμου πρὸς τοὺς ἐν Ρωσίᾳ διώκτας τοῦ Χριστιανισμοῦ οἱ πρῶτοι ἐπίσκοποι τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν Μόσχᾳ εἰτοιμάζονται κατὰ τὰς ἐκείθεν πληροφορίας, ὅπως προκαλέσωσι δεήσεις πανδήμους ἐν πᾶσι τοῖς ναοῖς τῆς Ρωσίας τὴν 16 Μαυτίου ὑπὲρ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος κατὰ τῶν ξενικῶν ἐπιθέσεων καὶ μηχανορραφῶν. Προστίθεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐγένετο σκοπίμως, διότι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Πάπας Ρώμης εἶχε διατάξει ὅπως τελεσθῶσιν πανδημοὶ δεήσεις ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ ὀπαδῶν αὐτῆς κατὰ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς ἐκδοθείσης ἐπισήμου στατιστικῆς τοῦ πολωνικοῦ κράτους πληροφοροῦμεθα, ὅτι μέχρι τῆς 1 Ἰαν. 1929 ὁ πληθυσμὸς τῆς Πολωνίας κατὰ θρησκευμᾶτα εἶχεν οὕτω: 19.459 ὀπαδοὶ τῆς ρωμ. ἐκκλησίας, 3.738 ὀρθόδοξοι, 3.317 οὐνίται, 2.968 ἔβραϊοι καὶ 830 λουθηρανοί. Κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ 100 ἀτόμων τοῦ πληθυσμοῦ οἱ 64 εἶνε ρωμαϊκοί, 12 ὀρθόδοξοι, 11 οὐνίται, 10 ἔβραϊοι καὶ 3 λουθηρανοί. Κατ' ἄλλας στατιστικὰς πληροφορίας, κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν παρετηρήθη τῶν ὀρθοδόξων μὲν αὐξήσις κατὰ 18 ο)ο, τῶν δὲ ρωμαϊκῶν κατὰ 0,3 ο)ο: Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐπισήμους στατιστικὰς πληροφορίας ἐν ὅλῳ τῷ πολωνικῷ κράτει—ἔξαιρουμένων τῶν τέως γερμανικῶν ἐπαρχιῶν—ὑπάρχουσι ναοὶ ρωμαϊκοὶ μὲν 5.393, οὐνιτικοὶ 3.477, ὀρθόδοξοι 2.294, εὐαγγελικοὶ 218, συναγωγαὶ καὶ ἄλλοι εὐκτήριοι ἔβραϊων οἶκοι 1.710.

—Τὸ Πατριαρχεῖον Κων)πόλεως ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναφορὰν τοῦ λατίνου ἱερέως Στανισλαῦου Ζαχάριασεβιτς, δι' ἧς οὗτος ἐξαιτεῖται ὅπως γένη ἡ ἐνορία του δεκτὴ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖου, ἐπὶ πλέον δὲ προσαρτᾶται τῇ αἰτήσει καὶ ὀργανισμὸς αὐτῆς ἵνα τύχη τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖου. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ τῆς πολωνικῆς Ἐκκλησίας προέκυψεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς εἶχεν ἀπολυθῆ τῇ ἐν ἧ ὡς ὀρθόδοξος ἱεράτευεν ὀρθοδόξου ἐνορίας ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ καθαιρεθῆ ὡς παραβάτης τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, ὅτι αὐθαρέτως ἀπέσχισε τὴν ἐνορίαν του ἀπὸ τῆς ὀρθοδοξίας, οὐδ' εἶνε γνωστὴ πλέον τοιαύτη ὀρθόδοξος ἐνορία ἐν τῇ πολωνικῇ πρωτεύουσῃ, ἀνεκοίνωσε δὲ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον Κων)πόλεως ὅτι ἡ ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ δεχθῆ εἰς τοὺς κόλπους της καθρημένον ἤδη κληρικόν, μεταστάντα εἰς τὴν Ρωμ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ὁ ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Σόφιας καθηγητῆς τοῦ Κανον. Δικαίου αἰδес. Πρωτοπρ. Στ. Τσαγκῶφ ἐξέδωκε πραγματείαν περὶ τῆς κανονικῆς καταστάσεως τῶν νεωτέρων αὐτοκεφάλων καὶ αὐτονόμων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Πολωνίας, Λιθουανίας, Ἐσθονίας, Φιλανδίας, Γεωργίας, Οὐκραΐνας καὶ Τσεχοσλοβακίας, δὲν παραλείπεται δὲ καὶ τὸ ἀντικανονικὸν συγκρότημα τῆς Ἀλβανίας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ τινὰ τελευταίως δημοσιευθέντα ἐπίσημον κατάλογον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Index Librorum prohibitorum ἀναγραφέντων ὑπὸ τῆς παπικῆς λογοκρισίας συγγραμμάτων, ταῦτα ἀνέρχονται εἰς πεντακισχίλια καὶ πλέον. Αἱ περισσότεραι ἀπαγορεύσεις ἀνάγονται εἰς τὰ ἔτη 1750—1850, ὡς πρῶτον δὲ βιβλίον ἀναφέρεται ἡ «Praxis Episcopalis».

—Μία στατιστικὴ τῶν ἐν τῇ βορείῳ Γερμανίᾳ συναπτομένων γάμων ὑπὸ τε τῶν ἐν διασπορᾷ καὶ τῶν συμπαγῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος πληθυσμῶν ἀναφέρει τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς: ἐν τῇ διασπορᾷ 54. 7 ο)ο' ὅπου συμπαγεῖς πληθυσμοὶ 49, 6 ο)ο'. Ἀπώλεια διὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐκκλησίαν ἐκ τῶν βαπτίσεων τῶν ἐκ τῶν μικτῶν γάμων τέκνων ἐν μὲν τῇ διασπορᾷ 57, 4ο)ο, ἀλλαχοῦ 40, 5ο)ο. Κατὰ τὸ Πάσχα μεταλαμβάνουσι ψυχὰι ἐν μὲν τῇ διασπορᾷ 48 ο)ο, ἀλλαχοῦ δὲ 74 ο)ο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς αὐτονόμου ὀρθοδόξου ἐν Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησίας σύγκλησις τῆς Γενικῆς αὐτῆς Συνόδου ὤρισθη διὰ τὴν 10 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τούτου, ἀπὸ τοῦδε δ' ἀπελύθη ἡ σχετικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τε τὸν κλῆρον, πρὸς τὰς ἐνορίας καὶ τὰς μονὰς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ τεῦχος τῶν «Theologische Blätter» τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1929 (ὑπ' ἀριθ. 11) ἀφιερῶνται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Νόβισαδ τῆς Σερβίας συνδιασκέψεως ἀνατολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων θεολόγων καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐν αὐτῷ πεπραγμένων (3—10 Αὐγούστου). Συντάκτης τῆς ἐμπειριστατωμένης ταύτης ἐκθέσεως εἶναι αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν λόγῳ ἐγκρίτου περιοδικοῦ K. L. Schmidt, καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βόννης, ὅστις εἶχε συμμετάσχει τῆς εἰρημένης συνδιασκέψεως καὶ ἐτήρει τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχικὸν Ἱεροδιδασκαλεῖον Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος». Ἔτος τρίτον 1928—1929. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1929.—Ἡ ἐπετηρὶς αὕτη περιλαμβάνει

πάντα τὰ κατὰ τὸ ὑπὸ ἀπολογισμὸν ἔτος ἐπιτελεσθέντα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ἱεροδιδασκαλεῖον.

II. Ν. Τρεμπέλα, Κακοδοξίων ἔλεγχος. Ὑπόμνημα πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν Δ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀθῆναι 1930.—Διὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἐλέγχονται θρησκευτικαὶ κακοδοξίαι τῶν Σωτηρίου Κυριαζοπούλου καὶ Ἰωάννου Ἀρνέλλου περὶ τῆς ἀπολυτροσεως καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Κυρίου.

K. Μαλιέζου, Σκέψεις τινὲς ἐπὶ τῆς ἀνακωνώσεως τοῦ J. Hadamard. Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, συνεδρία τῆς 5 Δεκεμβρίου 1929. Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1929

ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΩΛΟΥ ΧΡΗΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΥΡΙΩΝ ΑΓΡΙΝΙΩΝ

Ἔσοδα		Δρχ.	33.959,80
Ἐξ ὑπόλοιπων παρελθόντος ἔτους 1928		>	330—
Ἐγγραφαὶ		>	18.530—
Μηνιαῖαι συνδρομαὶ		>	6.490—
Δωρεαὶ		>	24.16980
Κυτῖα Ἐκκλησιῶν		>	3.904—
Κυτῖα Γραφείων		>	675—
Τόκος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς		>	8.375—
Δημόσιος Ἔρwanos		>	15.541—
Λαχειοφόρος Ἀγορὰ		>	
	Τὸ Ὅλον		111.974,60

Ἔξοδα		Δρχ.	68.038—
Δωρεαὶ εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς		>	770—
Γραφικὰ, Βιβλία καὶ ἔντυπα		>	307—
Ἔξοδα Δημοσίου Ἐράνου		>	314—
Εἰς Ἀπόστολον Χατζόπουλον διὰ βιβλία ἀπόρων μαθητῶν		>	250—
Εἰς Πάστραν πρὸς διανομὴν προσκλήσεων Γενικῆς Συνελεύσεως		>	1.150—
Ἔξοδα Λαχειοφόρου ἀγορᾶς		>	1.200—
Δικαιώματα κλητῆρος		>	
	Τὸ Ὅλον		72.029—
	Μένει ὡς νέον ὑπόλοιπον		39.945,60
	Σύνολον		111.974,60

Ἐν Ἀγρινίῳ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1930

Ἡ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
Σταμ. Πάντα Κ. Σισμάνη

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγιοῦντος Ταξιαρχῶν προκηρύττει διὰ τὴν 2αν Μαρτίου θέλουσιν ἐνεργηθῆ ἑνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Νέας Ἐπιδαύρου, αἱ κάτωθι δημοπρασίαι ἐκποιήσεως κτημάτων αὐτῆς α) βοσκοτόπου Φαρέγκερα β) Ἀμπελᾶνος Ταξιαρχῶν γ) μηχανὴ παλαιοῦ ἐλαιοτριβείου αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν σχετικῶν διακηρύξεων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς.

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 Ἀθῆναι

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
† ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΞΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΡΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΡΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 30

Διεύθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίω 12α.— Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διεκπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 21